

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 11 i 12 / CEF / 17.09.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CEF\11i12CEF\

Fitxer 11i12CEF1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número ****

Comissió d'Economia i Finances

Sessions 11 i 12, dimecres 17 de setembre de 2025

Presidència de l'I. Sr. Guillem Mateo Sellas

Sessió 11 de la CEF

La sessió de la Comissió d'Economia i Finances (CEF) s'obre a ****. Presideix Guillem Mateo Sellas, acompanyat del vicepresident, Joan Canadell i Bruguera, i de la secretària, Lluïsa Llop Fernàndez. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents Ivana Martínez Valverde, Susana Martínez Heredia, Jordi Riba Colom i Guillem Sánchez Prat, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Toni Castellà i Clavé, Jordi Munell i Garcia i M. Àngels Planas i Crous, pel G. P. de Junts; Joan Ignasi Elena Garcia i Albert Salvadó Fernàndez, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Míriam Casanova Domènech i Juan Fernández Benítez, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Joan Garriga Doménech, pel G. P. de VOX en Cataluña; David Cid Colomer, pel G. P. Comuns; Laura Fernández Vega, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Sílvia Orriols Serra, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'Iván Armenteros Martínez, membre del grup de recerca El Mediterráneo y la Corona de Aragón en la Edad Media: Historia, Lengua y Cultura, del Consell Superior d'Investigacions Científiques, davant la Comissió d'Economia i Finances per a informar sobre l'evolució econòmica de Catalunya i sobre l'obra "Cataluña en la era de las navegaciones. La participación catalana en la primera economía atlántica" (tram. 357-0357-00702/15).
2. Compareixença d'Antoni Simón Tarrés, catedràtic d'història de la Universitat Autònoma de Barcelona, davant la Comissió d'Economia i Finances per a informar sobre l'evolució econòmica de Catalunya i sobre l'obra "Els orígens del miracle econòmic català" (tram. 357-00704/15).
3. Compareixença de Josep Maria Solé i Sabaté, catedràtic d'història contemporània de la Universitat Autònoma de Barcelona, davant la Comissió d'Economia i Finances per a informar sobre l'economia catalana del segle XX (tram. 357-00706/15).
4. Proposta de resolució sobre la devolució de l'impost sobre la renda de les persones físiques als mutualistes (tram. 250-00330/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació (text presentat: BOPC 166, 47)
5. Proposta de resolució sobre la devolució de l'impost sobre béns immobles als propietaris que l'hagin pagat durant l'ocupació il·legal de llur habitatge (tram. 250-00372/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 184, 30)
6. Proposta de resolució sobre la facilitació de l'accés a la compra del primer habitatge (tram. 250-00398/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 190, 38)
7. Sol·licitud de compareixença d'Albert Carreras de Odriozola, doctor en ciències econòmiques i empresarials per la Universitat Autònoma de Barcelona i exsecretari general del Departament d'Economia, davant la Comissió d'Economia i Finances perquè informi sobre les perspectives econòmiques de Catalunya i sobre les amenaces, els reptes i les oportunitats per al futur de l'economia catalana (tram. 356-

00897/15). Toni Castellà i Clavé, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença de Jordi Gual Solé, catedràtic del Departament d'Economia de la IESE Business School, davant la Comissió d'Economia i Finances perquè informi sobre les perspectives econòmiques de Catalunya i sobre les amenaces, els reptes i les oportunitats per al futur de l'economia catalana (tram. 356-00900/15). Joan Canadell i Bruguera, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença de Genís Roca i Verard, expert en processos de transformació empresarial, desenvolupament de negoci i cultura digital, davant la Comissió d'Economia i Finances perquè informi sobre les perspectives econòmiques de Catalunya i sobre les amenaces, els reptes i les oportunitats per al futur de l'economia catalana (tram. 356-00902/15). Joan Canadell i Bruguera, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Sol·licitud de compareixença del secretari general d'Economia davant la Comissió d'Economia i Finances perquè informi sobre les mesures contra el frau fiscal i contra les empreses moroses (tram. 356-00910/15). David Cid Colomer, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El president

Bona tarda, comencem la Comissió d'Economia i Finances. Benvinguts a tots i a totes, i també als compareixents als quals, com sempre, els agraïm el fet que tinguin el temps, la dedicació i la voluntat per venir a comparèixer aquí, a la Comissió d'Economia i Finances.

Abans de procedir amb l'ordre del dia, preguntaré si hi ha substitucions. Sí?

Javier Ramírez Gutiérrez

Jo substituiré el diputat Joan Garriga.

El president

Merci. Sí?

Toni Castellà i Clavé

Sí, gràcies, president. La diputada Domingo substitueix el diputat Munell.

El president

Perfecte, molt bé. I..., endavant.

Lluïsa Llop Fernández

President, no per substitució, però sí per excusar el diputat Joan Ignasi Elena, que és membre d'aquesta comissió, però també presideix la Comissió de Cultura. Avui coincideixen les dues i, per tant, està a la Comissió de Cultura.

El president

Molt bé. Moltes gràcies per la informació sobre aquestes substitucions o absències.

I, sense més preàmbul, començaríem l'ordre del dia.

**Compareixença de Josep Maria Solé i Sabaté, catedràtic
d'història contemporània de la Universitat Autònoma de
Barcelona, per a informar sobre l'economia catalana del segle XX**

357-00706/15

Tenim els tres primers punts, que són compareixences, en aquest cas conjuntes, com ja saben els portaveus i els diferents grups. I, en aquest sentit, com són tres compareixences d'un gruix superior de compareixences i avui serà la primera, doncs, en aquest sentit, més enllà dels deu minuts que tindrà cada un dels compareixents, que és l'habitual i pactat amb els portaveus abans de l'estiu, donaríem un temps extraordinari de cinc minuts, en aquest cas únicament al doctor Solé, per fer una mica de context. Per tant, començaríem amb aquests cinc minuts...

Fitxer 2

de context, continuaria el mateix doctor Solé amb els seus deu minuts i procediríem després amb els altres dos compareixents. D'acord? Molt bé, doncs, si no hi ha res més ni cap aclariment, endavant i moltes gràcies per ser aquí, doctor Solé. *(Veus de fons.)* Sí, sí, pot començar. Si és tan amable..., sí, moltes gràcies.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Josep Maria Solé i Sabaté (catedràtic d'història contemporània de la Universitat Autònoma de Barcelona)

Hola, molt bona tarda a tothom. Abans que res, els agraeixo la possibilitat d'explicar la nostra història tenint en compte que vostès són uns dignes representants d'aquesta història nostra, no? És curiós que quan vas a diversos llocs del món, a congressos, hi ha gent que et diu, escolti, vostè d'on ve? I dius, jo sóc català, i què et diuen? Ah, vostè és d'aquell parlament extraordinari que va fer en Pau Casals que eren el país –et diuen–, hi ha gent que et diu, és el país dels trobadors. Tu dius, sí; diu, és el país de la pau, sí, és el país de la pau i treva; sí, sóc d'aquesta història.

Lògicament, jo parlaré d'història contemporània, però sí que faré una mica una... posicionar una mica aquest fet. Com que em sento orgullós d'aquest Parlament i de vostès i el que representen, sí que vull dir que és una cosa personal. En el seu moment, quan era president de la Generalitat de Catalunya en Pasqual Maragall, vam fer una sèrie de persones, vam dir que a la comissió s'havia de parlar d'en Jaume Lorés. I aleshores aquell dia em vaig deixar de dir-ho i el mateix Pasqual i altres persones –Maragall–, em van dir, diu, home, ho haves d'haver dit, doncs ho dic.

Jo crec que com a historiador m'he posat, abans d'anar a parlar, a la vida, tres vegades nerviós, no? Una d'elles és quan vaig fer la festa major del meu poble, el Pregó. Jo sóc d'un poble rural, del Pla d'Urgell, i sé d'on vinc. Sé d'on vinc i tal. I em vaig posar nerviós, parlar davant de la gent que em coneixia de tota la vida em va posar nerviós. La segona vegada va ser en referència, diguem-ne, a una cosa acadèmica de la càtedra, que no ve ser el cas, que també va ser difícil. I la tercera vegada és aquesta. És aquesta, és a dir, és aquesta. Tinc..., crec que vostès tenen una grandíssima responsabilitat i em sento, en fi, una mica corprès per la responsabilitat que vostès tenen sempre.

Dins d'aquesta història nostra, lògicament no parlaré dels nostres antecedents visigots o àrabs, però sí que és veritat que això té alguna conseqüència en referència al que després, en el futur, serà el que en direm la Catalunya nova i la Catalunya

vella, en l'aspecte, diguem-ne, de la població dispersa, de la població concentrada. En referència, per exemple, al que és molta població que parla amb la a o que parla amb la e. És a dir, totes aquestes coses que són tan curioses de la nostra història que de vegades són oblidades.

També ho dic, això té alguna referència en referència a la propietat de la terra, en referència a la distribució, en referència als valors diferents que hi ha, no? Fins i tot en característiques religioses, en fi, d'alguns d'aquests aspectes que nosaltres podem dir que en una cosa sí que som, en altres coses de vegades, en fi, voldríem ser-ho i no ho som, i ho diem i no ho som prou, no? Però sí que som la primera potència al món en romànic, això és indiscutible, en pintura romànica això ho som, no? Per aquesta passió, per aquest fervor que a partir del segle XI, XII i XIII va existir.

No parlaré de tot això, perquè hi parlaran després els meus companys posteriorment, però sí que s'ha de dir que dins d'aquesta història que jo he citat, després, a partir de la fundació de la Marca Hispànica, a Catalunya tenia una possibilitat, la Catalunya d'aleshores, no? I és de projectar-se cap al nord. Com vostès saben, aquesta projecció cap al nord es va absolutament enfonsar a partir de la batalla de Muret, la qual cosa, amb la seva derrota corresponent, va fer que Catalunya, llavors, dirigís la seva expansió dins d'aquesta lluita que hi havia, una lluita amb la qual els pobles i les cultures i les religions i els territoris i les fronteres, entès en la forma d'aleshores, eh? No analitzem el passat polític a partir del nostre presentisme.

Doncs, tots els països ho feien, ho feia la cultura musulmana, ho feia el món musulmà i ho feia el món cristià, és a dir, uns expulsaven als altres i els altres expulsaven els uns. De vegades l'expulsió era l'extermini cristià dels musulmans o musulmà dels cristians o bé la repoblació, depenia, això tot eren característiques molt diferents. Diguem que, en aquesta expansió cap al sud, doncs aquí hi ha una expansió que està molt en funció de la capacitat que té Catalunya econòmica, que és escassa. Catalunya sempre ha sigut un país pobre, Catalunya no té aigua, on hi ha aigua no hi ha gent i on hi ha gent no hi ha aigua.

I en l'època contemporània ens trobem que no tenim, malgrat haver fet una important aportació al llarg del segle XIX, fins a convertir-se en la fàbrica d'Espanya, no té ni cotó, ni carbó, ni aigua, com deia. I com fa una revolució industrial? Bé, a partir de

moltes característiques diferents. Diguem que tot això portaria a aquest país pobre, amb escassos recursos i amb una agricultura difícil i amb una orografia molt difícil, és un país molt trencat, però terriblement trencat –ara la gent no ho sap gaire perquè va per camins i per carreteres i per autopistes i hi ha túnels, etcètera–, un país molt trencat. Això explica la proliferació tan gran de les comarques de Catalunya amb característiques diferents fins i tot en l'accent, que encara es conserven ara o amb expressions o paraules.

El cert és que Catalunya s'havia de projectar i es projecta cap al sud i així va ocupar el Regne de Mallorca, va crear el Regne de Mallorca, va crear el Regne de València i es va projectar cap a la Mediterrània. Es va projectar cap a Sardenya, cap a Sicília, als regnes de Sardenya, de Sicília. Va estar al Regne de Nàpols i es va projectar fins i tot a Grècia, amb Atenes, els ducats d'Atenes i Neopàtria. Tot això tenia un objectiu, només tenia un objectiu. Aquí hi ha gent que potser una mica, en fi, amb molt ànim o amb una certa actitud, de vegades amb un pèl entusiasta, diu imperi comercial, imperi, imperi comercial..., va tenir una certa importància comercial i econòmica, molt, per això a tot arreu tenia consolats. No creiem en un imperi militar, això no. Quan algú diu això, diu coses que no tenen sentit.

Però el cert, per què ho fa això? Per un element important, perquè és un país pobre. I aquest país pobre el que ha d'assegurar és el forment, és a dir, el blat. Per això té tots aquests consolats per poder assegurar l'alimentació, alimentar la població. Aquesta és la història de Catalunya dins d'aquest període i que marca el que després ha sigut el nostre àmbit cultural, més o menys amb aquestes característiques.

Això durarà així i no parlaré d'època moderna, perquè ja en parlarà en el seu moment, en aquest breu espai de temps. Pensin que el que ara parlem, això a la universitat estàvem un any explicant-ho i ara ho parlem en quinze minuts, vull dir que és una mica..., entenen, no? Però el cert és que, més enllà de tot aquest període, tota l'època moderna i tota l'època medieval té unes característiques derivades d'aquests fets. Un país que perd les seves institucions a partir de raons, algunes polítiques, algunes per la causa de la Pesta Negra. Pensin que les dues tercers parts de la població de Catalunya desapareixen a la Pesta Negra del 1347-48. Dues tercers parts moren. Això s'ha de tenir en compte de la població.

S'entén moltes coses, des del compromís de Casp i la feblesa que té Catalunya davant dels altres regnes que formaven la corona catalana-aragonesa, fins que s'entenen altres característiques com podrien ser la lluita per mantenir els seus drets i les seves constitucions i que, diguem, finalment, amb raó d'una Castella prepotent i una Castella que, a poc a poc, té tots els recursos que pot treure d'Amèrica, ja sigui en or, ja sigui en plata sobretot, doncs Catalunya se queda, amb el que algú ha dit, amb un llac interior. El Mediterrani i nosaltres que havíem tingut una important flota naval s'ha quedat en un d'això interior.

Bé, tot això serà així, em salto tot aquest període de la Guerra de Secessió del 1640, em salto la Guerra de Successió del 1714 i de l'Onze de Setembre, que aquests dies s'ha commemorat, per alguns celebrat i pels altres reivindicat, això el país és molt divers i plural, fins que arribem al segle XIX. El segle XIX és un segle amb unes contradiccions molt curioses. És a dir, Catalunya s'industrialitza el segle XIX, malgrat que gairebé està tot el segle en guerra. Gairebé tot el segle està en guerra.

Quan no és la Guerra del Francès, és la Guerra del Malcontents; quan no és la Guerra del Malcontents, és el Trienni Constitucional Liberal; quan no és el Trienni Liberal, és la Primera Guerra Carlina; quan no, la Segona Guerra Carlina; quan no, la Tercera Guerra Carlina; quan no, el que explica en Josep Pla, persones que tota la vida van ser guerrillers; quan no, bandolers; quan no, partides. I quan no, totes les guerres que tenia Castella per no perdre Amèrica. I, a més a més, encara es van posar en més guerres, de participació catalana, amb les guerres d'Àfrica i, finalment, amb les guerres de Cuba, Puerto Rico i Filipines.

És a dir, malgrat tot, Catalunya allà a finals del segle XIX, que el resum és, per posar-me un zero, però, en fi, hi ha el temps que hi ha, és la fàbrica d'Espanya. Malgrat totes aquestes contradiccions, és a dir, fan un canvi molt important en l'aspecte agrari, com la construcció del canal d'Urgell, importantíssim, es produeix pel mercat, cosa que la resta de l'Estat espanyol, en general, no fa, es produeix l'agricultura pel consum, Catalunya produeix per anar al mercat, això li dona uns certs recursos, i, diguem que, a finals del segle XIX, quan Catalunya és la fàbrica d'Espanya, hi ha unes possibilitats de fer un gran salt qualitatiu molt important.

I quan fa aquest salt qualitatiu molt important? El fa al moment en el qual, això tots vostès en tenen referència, d'aquesta Generació que es deia del 98, una generació espanyola, una generació que mira a Castella, tancada en sí mateixa, molt allunyada d'Europa, i Catalunya és al revés. Catalunya, davant de la crisi de Cuba, Puerto Rico i Filipines, diu, escolta, ja us ho fareu, i nosaltres crearem partits polítics d'obediència catalana. Aquesta és la història. No parlo de política, ni molt menys. Aquesta és la història. És l'aparició de la generació del 1901. Mai, mai en la història de Catalunya hi ha hagut tanta inversió econòmica com el 1901, 1902, 1903, amb el retorn de tots els capitals de Cuba, Puerto Rico i Filipines.

Capitals fets de la manera més diferent. Que no hi entraré, però sí que esmentaré. En primer lloc, el tabac, per ordre d'importància, ja ho veurem. El tabac, el licor, la guerra, tota la qüestió de cuirs, i l'esclavisme. Amb tot això, és quan a Catalunya hi ha una gran aportació de capital. I això és el que possibilita que malgrat la crisi extraordinària que es produeix després de la pèrdua de Cuba, Puerto Rico i Filipines, Catalunya fa un salt endavant d'inversió i diversificació molt industrial. Això ho trobem ja el 1902. Una vaga general, que l'origen és metal·lúrgic, ja no és tèxtil del 19, ja és metal·lúrgic, el 1902. A partir d'aquí, hi ha tota una història de tipus social, de tipus polític, de tipus cultural, que apareixen dos sectors nous.

Un, el sector obrer, d'aquí vindrà el moviment obrer. Un moviment obrer dels més importants del món en referència al seu propi país, per quina raó? Perquè no té sortida l'Estat espanyol. L'estat espanyol, a excepció d'Euskadi, no té moviment obrer, no ho entén, i tot el que ve de Catalunya és considerat que és igual a sedició. I la segona característica, una burgesia, uns sectors que són burgesos perquè són industrials, que com que tenen un país, un rere país, amb el conjunt de l'Estat pobre, l'única solució que els queda és escanyar els obrers. És a dir, per treure la plusvàlua, els han d'explotar molt. Això vol dir tretze, catorze hores de treball cada dia, tots els dies de la setmana, excepte diumenge al matí, per anar a missa.

Vol dir uns sectors populars els quals se senten i que les classes dirigents els escanyen molt, i alhora uns sectors dirigents que creuen que l'Estat no els entén i que l'única solució per poder tenir aquesta situació social, econòmica, cultural i de progrés necessiten la protecció de l'Estat.

D'aquí triomfarà el proteccionisme, és a dir, aquest fenomen social i cultural que defensa d'alguna forma o altra l'economia catalana. Tot això tindrà tota una evolució, acompanyat d'uns fets culturals molt importants, com és la Renaixença, l'autoestima en la pròpia cultura, com fa la resta de països d'Europa cultures minoritzades, doncs fa el mateix, i direm que això explicaria fets com tantes vegades explicades, els fets de la Setmana Tràgica i altres fets, però que tenen una conseqüència molt bona, i és que la Setmana Tràgica, a canvi d'un semixantatge polític, a canvi d'un silenci davant de l'assassinat d'en Ferrer i Guàrdia, totalment innocent davant del que va passar la Setmana Tràgica, la Setmana Tràgica és un període del 1909 en el qual hi ha la continuïtat de l'anticlericalisme insòlit i estrany ja al segle XX en la història d'Europa, a Catalunya és el lloc que es produeix amb més violència al segle XX.

A Catalunya, en alguna zona d'Osca i les zones que més, durant la Guerra Civil, es produeix el fenomen de la Setmana Tràgica. Conseqüència d'aquestes, en Prat de la Riba, el dirigent d'un partit, com ha demostrat molt bé en Borja de Riquer, d'un partit que és modern, progressista en l'aspecte industrial, europeista, industrialista, i que defensa molt l'agricultura, un partit de classe, és un partit amb els seus interessos de classe, malgrat tot aconsegueix una cosa que és importantíssima, calla l'execució o si volen dir-li la mort injusta d'en Ferrer i Guàrdia, però a canvi té una Llei d'Administració Local. Que aquesta Llei d'Administració Local l'Estat vol dir poder tenir la Mancomunitat.

Què vol dir això? Que els sectors progressistes, industrials, europeistes, etcètera, de la història de Catalunya, però conservadors en l'aspecte polític, han aconseguit el que altres opcions polítiques no havien aconseguit mai, que és una certa administració pròpia, que és la Mancomunitat. La Mancomunitat, quan es va celebrar el seu cent aniversari de la seva fundació o finalització, es va fer molts actes. Hi ha moltes carreteres d'avui de Catalunya que són camins fets per la Mancomunitat. La Mancomunitat va ser una gestió extraordinària. Extraordinària.

Fitxer 3

Sempre es deia que sense la Mancomunitat no s'hagués recuperat la Generalitat quan la República. Sempre s'ha dit això. Quins inconvenients?, quin final va tenir la

Mancomunitat? El final que va tenir l'home en comunitat és la Guerra Mundial. La Guerra Mundial Primera, els beneficis de part dels sectors industrials de Catalunya van ser extraordinaris. Extraordinaris. Es va fer una política, perdonin, parlo com a historiador, com mai hi ha hagut aquella sensibilitat en la història de Catalunya de mirar pels pobles, perquè la Mancomunitat es basava en les diputacions (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) I com que es basava en les diputacions no havia de mirar el nombre de vots que ha tret en una circumscripció o d'una altra.

D'aquí venen tota aquesta xarxa des de Puigcerdà fins a la Sènia, de cooperatives i de sectors agraris i agrícoles i construccions i aquí aquest bon desenvolupament. Només posaré un exemple, és tan moderna la Mancomunitat que és la primera institució de l'Estat espanyol que les dones fent la mateixa feina que els homes cobren el mateix sou. És la primera vegada que les dones fan gimnàstica. És la primera vegada que als discapacitats se'ls acull. I així un munt de coses. La Mancomunitat va crear una línia independent de telefonia a Catalunya. La dictadura del general Primo de Rivera això ho va eliminar, ho va requisar. És a dir, és d'una modernitat extraordinària.

Entre les altres modernitats que fa és, com que es preocupa tant pel territori va buscar el que fan els americans en referència a l'agricultura. D'aquí ve tota una modernització molt gran de l'agricultura catalana, moltíssim. Bé, tot això com saben vostès després de la Primera Guerra Mundial la gent té molts diners i quan arriben tants diners també arriben les febleses del ser humà, no? El mite del Paral·lel no té parió en aquell moment en la història de la humanitat. De prostitutes, de vici, de joc, etcètera. Per les classes dirigents, eh? La població, els treballadors van baixant de nivell econòmic.

Tot això com vostès saben s'acaba i diguem que aquest període tan, podríem dir, exitós de la Lliga en aquell moment s'acaba amb la mort d'en Prat de la Riba. Una certa continuïtat amb Puig i Cadafalch però el cert és que la dictadura d'en Primo Rivera acaba amb tot aquest període. Podríem dir que el final de la dictadura del Primo de Rivera, que té unes característiques de creació d'un poder estatal molt fort

i d'uns certs monopolis i algunes actuacions que va fer que van ser construccions, les dictadures també fan, construeixen coses, no?

Però és el final de la Renaixença amb aquest aspecte d'una convivència conjunta això amb moltes característiques, això ara no ve al cas d'explicar-ho, fins i tot en termes esportius, però això seria molt llarg d'explicar, perquè hi ha passió i la passió no ajuda a la reflexió. I aleshores diguem-ne, a partir d'aquí amb aquesta situació econòmica amb la crisi del 29, amb la crisi que està vivint contínuament l'Estat espanyol per fer front a la modernitat és quan amb aquestes eleccions del 1931, del 12 d'abril, els resultats electorals sorprenents per tothom, hi ha la proclamació de la República, com saben vostès, de la República inicialment que, sense donar-li pit per part d'en Lluís Companys.

Posteriorment, una estona després, per part d'en Macià i després de negociar amb el Govern provisional de la República, que no es declara republicà fins al cap de vuit hores és a dir, a dos quarts de dues és República a Catalunya i fins a quarts de nou, les nou no ho és a Madrid, el Govern provisional que es declara republicà és aleshores quan s'han pres tota una sèrie de decisions amb les quals, aquestes decisions es produeix un impacte extraordinari. Sempre estem parlant de la història de Catalunya en aquest cas. I és el que escriu en Joan Sales quan diu: «Un dia d'incerta glòria.» Aquesta és una poesia de Shakespeare, que diu: «Un dia d'incerta glòria a l'abril.»

Tothom es pensava dretes, esquerres, gent del mig, excepte l'exèrcit i l'Església, majoritàriament, que Espanya anava cap al camí de la modernitat, de la convivència entre els pobles, de que es reconeixeria els drets, característiques, la particularitat nacional de Catalunya, es parlaria amb els bascos, es parlaria amb els gallecs, que es faria un estat de modernitat. Tot això, com saben vostès va anar de mal borràs per errors de la República, que en va cometre. També va anar de mal borràs per la situació econòmica i també perquè a poc a poc els sectors més privilegiats i arcaics de l'Estat espanyol es van posar, van confabular juntament amb sectors, els més tradicionals i reaccionaris de l'Església, per fer un cop d'estat militar, amb el qual aquest cop d'estat militar va produir una guerra civil amb el qual les conseqüències, algunes d'elles encara duren fins avui.

Això no s'estranyin.

Quan va sortir president el Clinton, dels Estats Units, al seu costat tenia l'Al Gore, i el Clinton va dir, fan un numeret sempre amb aquelles cases allí tan tradicionals de la Nova Anglaterra, la costa est dels Estats Units, allí surt el president i el vicepresident i diuen, i el que va dir textualment va ser això el que va dir el Clinton, diu, ara es pot dir que hem superat la guerra civil, jo sóc del nord, ja no recordo, si ell era del nord i l'altre del sud, o el sud o el nord. Això el Clinton, eh?, el Clinton, i havien passat cent quaranta anys. Nosaltres n'han passat noranta i encara els efectes es noten en moltes coses, que ara no venen el cas d'explicar.

A partir d'aquí, aquesta característica...

El president

Doctor Solé, disculpi, hauria d'anar acabant, si us plau, gràcies.

Josep Maria Solé i Sabaté (catedràtic d'història contemporània de la Universitat Autònoma de Barcelona)

Doncs, acabarem la guerra. Aquesta característica produeix –això sí que faré dos o tres minuts més–, amb la guerra civil. La guerra civil es produeix tota una sèrie de característiques, a part de la violència. I un fet que ha costat molt d'acceptar, que això ara ho accepta tothom, però quan la gent que havia viscut la guerra civil li costava d'acceptar, és una guerra civil que neix fora de Catalunya, però quan arriba a Catalunya també es converteix en una guerra civil entre catalans. I això va costar d'acceptar-ho, va costar d'acceptar-ho en el conjunt de la societat catalana i espanyola.

Tot això va produir com a conseqüència tots uns fenòmens, alguns molt innovadors i revolucionaris, però que en conclusió i per acabar, eh?, qualsevol cosa que es digui en referència a les actuacions econòmiques en la guerra civil no tenen massa sentit. Hem tingut una desgràcia molt gran i una gran sort alhora, ja sé que a vegades es pot ser i no ser, en aquest cas és. Tots els hispanistes van treballar moltíssim la guerra civil espanyola i ens van fer un gran fet, perquè sota la dictadura no es podia estudiar això, però quin inconvenient té?, que han estudiat abans el conjunt que no pas cada realitat.

I els hi posaré un exemple per acabar. Qualsevol llibre que vostès agafin de la guerra civil, si parla de Catalunya i no hi ha bibliografia en català ja el poden llençar. És a dir, com es pot explicar el que va passar de les experiències de les col·lectivitzacions a Catalunya si hi ha molts llibres que només estan en català fets sobre les col·lectivitzacions? Com es pot parlar d'això? I aquesta és una experiència insòlita al món. Això no té sentit. Hi ha casos excepcionals i excepcionals, sí, n'hi ha uns quants. Hi ha Pierre Vilar, hi ha Paul Preston i ha alguns altres historiadors, però la gran majoria, la resta no gaire. I a alguns els hi has hagut d'explicar tu.

Què vol dir? que tot això va crear una sèrie de característiques dins d'una guerra que només algunes indústries van anar molt bé, és veritat, tot el que estava bé en funció de la indústria de guerra. Es pot valorar? Home no, perquè tots els recursos anaven a la indústria de guerra. Es pot valorar les col·lectivitzacions agràries? Home, s'havia fet la collita ja, quan ha esclata el 19 de juliol moltes parts de la collita ja s'ha fet i certes coses no podem dir si són beneficioses o no perquè el cert és que a partir del mes novembre hi ha llocs que escassetat i gana, no es pot fer.

Tot això deixarà un pòsit molt important amb el qual després el cert –i ara sí que és l'última expressió–, el cert és que el nivell econòmic després d'aquest cop d'estat fracassat per la majoria de l'exèrcit espanyol davant de la resposta de la població i dels Mossos d'Esquadra i la Guàrdia d'Assalt i sectors de la Guàrdia Civil importants que els van derrotar, el cert és que el nivell de producció i economia del conjunt de l'Estat espanyol i de Catalunya del 1936 no es va recuperar fins al 1953, del 36 fins al 53. Són aquests períodes tan foscos i desconeguts encara de la història de Catalunya, d'increment de prostitució, de malalties, de misèria, de tota la gent que va morir, de tota la gent que sempre més no va tenir llibertat. I després del conjunt d'exiliats que es van produir al final de la Guerra Civil a Catalunya, de quatre-cents setanta mil en van tornar aproximadament uns dos-cents mil. Vol dir que dos-cents cinquanta mil no van tornar mai més.

Bé, aquesta és..., ara aquí ja hauríem de parlar de la postguerra, però una altra vegada serà si déu vol.

Gràcies.

El president

Doctor Solé, moltes gràcies per la seva intervenció.

Compareixença d'Iván Armenteros Martínez, membre del grup de recerca El Mediterráneo y la Corona de Aragón en la Edad Media: Historia, Lengua y Cultura, del Consell Superior d'Investigacions Científiques, per a informar sobre l'evolució econòmica de Catalunya i sobre l'obra "Cataluña en la era de las navegaciones. La participación catalana en la primera economía atlántica"

357-00702/15

I ara passàriem el torn de paraula al doctor Armenteros.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Iván Armenteros Martínez (membre del grup de recerca El Mediterráneo y la Corona de Aragón en la Edad Media: Historia, Lengua y Cultura, del CSIC)

Bona tarda. I en primer lloc, gràcies per fer-me partícip d'aquesta comissió. Jo parlaré, us proposo anar temps enrere, al finals del segle XV, principis del segle XVI, en un període molt concret i molt específic, que serà cabdal per entendre el desenvolupament de l'economia occidental, sobretot durant l'etapa moderna. En aquest període Catalunya té una situació particular, que explicaré de seguida, però abans vull parlar dels dos grans processos expansionistes que canviaran el panorama i el mapa del que serà l'economia moderna occidental. Us he posat aquest mapa, aquí es pot veure una mica del que parlaré.

Hi ha dos processos expansius que deia. Un primer procés és l'expansió turc-otomana a la Mediterrània Oriental i a la Mar Negra, que el que farà serà tancar les línies de comerç que havien estat principals per l'economia occidental, per les grans potències econòmiques del moment, Gènova, Venècia i Barcelona. Aquestes rutes comercials queden tancades a mercaders occidentals i queden reorientades cap a l'est, cap a les zones islàmiques controlades per l'imperi Otomà.

I l'altre procés d'expansió, que serà molt més significatiu i molt més important pel desenvolupament de l'economia occidental serà l'expansió ibèrica per la costa

africana en un primer moment i posteriorment Amèrica. Bé, aquesta expansió configurarà un espai que anomenem l'Atlàntic mitjà. Aquest és l'Atles famós català d'Abraham Cresques, i aquesta diapositiva m'interessa més. Aquí veiem aquest espai de l'Atlàntic mitjà, al sud de la Península Ibèrica, la costa occidental africana i els arxipèlags atlàntics: Madeira, Canàries, Cap Verd i posteriorment Sao Tomé, al qual s'hi afegirà també Amèrica, a partir de principis del segle XVI, que conformarà un nou espai de negociació que serà fonamental per comprendre aquesta revolució comercial atlàntica que anomenem.

Quins productes trobarem aquí? Hi ha un binomi comercial que serà fonamental, que és el binomi sucre, producció i comercialització de sucre, perquè per primer cop a la història es comença a experimentar amb el conreu expansiu i intensiu de la canya de sucre i això el que provoca és un abaratiment del seu cost de producció, amb la qual cosa el sucre comença a popularitzar-se, es converteix en l'edulcorant substituint la mel, que fins llavors havia estat el producte utilitzat a Europa com a edulcorant. A partir d'aquest moment veurem com el sucre envaeix als mercats amb uns preus molt competitius, per tant amb uns interessos per part de les persones que faran les seves inversions molt grans. Aquí també tenim una altra diapositiva sobre producció sucrera.

I l'altre producte estrella, que ja s'hi ha referit abans al doctor Solé, serà el tràfic d'esclaus. Serà un binomi que anirà de la mà, tràfic d'esclaus, producció i comercialització de sucre. A banda d'aquests dos grans productes trobarem altres productes secundaris típics de la franja atlàntica, com poden ser els cuirs andalusos, les salaons de peix, l'or, la plata i les espècies africanes o les matèries primeres americanes.

Bé, com deia, aquest espai de negociació atraurà grans companyies comercials europees, que estaven negociant, abans de l'expansió turca i abans de l'expansió Ibèrica, ho fan a la Mediterrània oriental i a la Mar Negra i aniran els seus negocis cap a l'Atlàntic mitjà i també trobarem altres companyies i petits i mitjans comerciants no tan grans, no tan forts com aquestes grans companyies.

Bé, si mirem la situació a Catalunya què és el que tenim? Tenim una guerra civil que va de 1462 a 1472 i que un cop acabada deixa un territori realment empobrit, un

territori amb grans dificultats econòmiques, el General# de Catalunya, per exemple, està en fallida, les finances públiques entren en fallida, la taula de canvi també entra en fallida. I a nivell d'economia de mercat, d'economia del gran comerç, veiem com en primer lloc s'ha perdut bona part de la marina mercant catalana, no hi ha naus, no hi ha embarcacions per poder comerciar. I en segon lloc també s'han perdut les línies, les grans línies del comerç internacional que havien caracteritzat l'economia mercantil catalana fins aquesta època.

Barcelona, de fet, perd el seu paper internacional, perd la seva, junt amb Gènova i Venècia havien estat al capdavant del comerç, del gran comerç internacional, perd aquesta situació per la situació de guerra i de fet perd moltes línies de comerç, però conserva un valor que serà fonamental per comprendre la seva participació en aquesta nova corrent atlàntica, que és el valor afegit de la seva experiència en el gran comerç internacional atresorada durant les dues darreres centúries, abans d'aquest moment.

De fet, quan acaba la guerra, els consellers de Barcelona són conscients que s'han de fer una sèrie de canvis legislatius per poder afavorir el comerç, i com que no hi ha naus –hi ha una cita que teniu en el document que us he compartit, que ve a dir que els mercaders catalans no tenen naus pròpies i per aquesta raó es veuen obligats a carregar les mercaderies en naus estrangeres, la qual cosa estava prohibida per les ordinacions que hi havia fins aquest moment.

Per tant, el que es fa l'any 1484 és introduir una sèrie de canvis legals per permetre que els mercaders catalans puguin carregar mercaderies en qualsevol nau, sigui d'on sigui, amb l'excepció que els contractants siguin catalans i que les mercaderies tinguin com a destinació Barcelona, prioritàriament. Una norma que, evidentment, no es respectarà en la majoria de casos, però sí que veurem com aquest comerç comença a fluctuar i anirà als principals ports de la Corona.

Fitxer 4

Bé, com s'incardina la classe mercantil en aquesta nova corrent comercial? Abans de veure aquestes iniciatives de l'Atlàntic, sí que veiem, a partir del 1485 una reactivació del comerç català. Veiem les rutes clàssiques cap a la Mediterrània

Central, Nàpols, Sicília, Sardenya, alguna expedició cap a Alexandria, cap a Constantinoble, etcètera, però de seguida veiem també un interès cada cop més gran i més important cap a l'Atlàntic. Inversions que es fan a la badia de la Cadis, un lloc fonamental que serà de màxima importància per tota l'organització del comerç de l'Atlàntic africà. També veiem iniciatives al sud de Portugal, a Madeira, a Canàries i a les costes mauritanes.

Què fan els catalans? Exporten productes típics de la Mediterrània, fruits secs, manufactures d'una qualitat entre mitjana i alta que es feien aquí a Barcelona, panys de llana i ja que envien aquells viatges rodons, envien productes i manufactures catalanes i en els viatges de tornada el que fan és carregar sucre, bàsicament, esclaus que destinaran als ports principals de consum, que són València, Mallorca i Barcelona i altres productes secundaris. I no és casual que quan tot això comença a passar veiem també canvis en la composició del poder municipal de Barcelona.

Hi ha una sèrie de llocs clau que són molt importants per la planificació de l'economia, com el conseller tercer o el cònsol del Consolat de Mar que començaran a ser acaparats per famílies que abans no les trobàvem i que les trobarem negociant a l'Atlàntic i que també assalten el poder polític per una mica tancar el cercle i fer..., poder legislar a favor d'aquestes noves iniciatives.

Bé, és cert que tenim varies companyies comercials, varies famílies catalanes molt destacades que comerciaran a l'Atlàntic mitjà, a l'Atlàntic africà, però també és cert que no són nombroses. Si les comparem numèricament amb els andalusos o amb altres companyies flamenques, italianes o angleses, no són nombroses els catalans, però sí que són significativament, qualitativament millor dit, significatius. Les seves inversions són importants i les seves estratègies deixen també empremta.

Despleguen grans negocis i mostren un gran interès pels principals ports que he comentat abans, sobretot els andalusos, com la badia de Cadis, però també, i amb molta intensitat, també ho faran a Canàries. Aquí us he posat algunes imatges on això és una assegurança marítima, és el document bàsic amb el qual he fet aquesta recerca, això és documentació conservada d'aquí als arxius catalans i aquí tenim algunes imatges dels ports on els catalans faran negocis i s'hi establiran d'una forma pràcticament permanent. Puerto de Santa Maria, Jerez de la Frontera, Cadis, això

una de les almadraves de Azahara de los Atunes, o Sevilla, d'una forma una mica més secundària.

Però, com deia, també tindran un interès molt gran a Canàries. De fet, a Canàries, si ens situem, Canàries és un espai, és un arxipèlag que té dues fases de conquesta. Una primera, que és la conquesta senyorial, que es produeix a principis del segle XV, i una segona fase, que serà a finals del segle XV, amb la conquesta de la Palma, Gran Canària i Tenerife, que és una iniciativa de la monarquia castellana, sobretot. A la conquesta de la Palma, per exemple, un dels tres finançadors serà un català, serà Pere Benavent, que juntament amb Riberol i Berardi, dos italians, seran els màxims finançadors de la conquesta de la Palma, la qual cosa li comportarà, evidentment, una sèrie de privilegis en terres i en poder econòmic un cop conquerida l'illa.

Però també trobem altres, com els Forn, que és una família fonamental i importantíssima en l'expansió catalana cap a l'Atlàntic, que també participen en la conquesta de Tenerife, que seran, tindran càrrecs importants en el poder polític, tant a Tenerife, com a Cadis com a Jerez, i que atresoraran una grandíssima fortuna que es basa fonamentalment en el conreu i l'explotació de camps de sucre i la seva comercialització i en el tràfic d'esclaus. De fet, aquesta família, per la documentació que tenim, m'atreviria a dir que estan entre els cinc grans comerciants d'esclaus de finals del segle XV i principis del segle XVI, amb grandíssimes inversions en ducats d'or, que podeu veure en el document que us he ajuntat i en algunes taules.

Bé, algunes dades quantitatives. En què comercien, com deia, no és per repetir-me, però ho veiem aquí en aquesta gràfica. Això són cent setanta-dues assegurances marítimes, són les dades que hi surten. Són les inversions que es fan, sobretot en esclaus, en sucre, en peix salat, en cuirs i en or i plata africans.

Tota aquesta xarxa també permetrà que aquests catalans, d'alguna forma, s'interessin pel comerç amb Amèrica. I ara parlaré, per acabar la meva intervenció, ràpidament sobre aquesta participació catalana a Amèrica. Aquesta xarxa de negocis, evidentment, els permet fer-la servir com catapulta per poder travessar l'Atlàntic i arribar fins a Amèrica.

I aquí ja entrem en un terreny una mica més complicat d'analitzar, però tenim la documentació als arxius i és documentació que està disponible per tothom. I dic que és més complex d'analitzar perquè la historiografia tradicional, d'alguna forma, havia sostingut la idea que els catalans van quedar exclosos del comerç amb Amèrica. Això és cert i no és cert al mateix temps. És cert perquè es va establir un monopoli a la ciutat de Sevilla, amb la fundació de la contractació de Sevilla l'any 1503, però no és cert perquè aquest monopoli afectava tots els mercaders per igual, fossin castellans d'altres procedències que no fos sevillana, fossin anglesos, flamencs, italians o catalans.

La forma de sortejar (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) el monopoli era evidentment establir-se a Sevilla o a Cadis, castellanitzar-se per poder fer el viatge a Índies. I d'aquesta manera trobem, des del primer moment, des de la mateixa conquesta i la mateixa arribada a Amèrica a l'inici de la conquesta, trobarem mercaders catalans i exploradors catalans participant-hi. Per exemple, algunes dades ràpides, l'any 1511, el lleidatà Joan d'Agramunt pacta amb Ferran II l'exploració de Terra Nova després de presentar-se davant del rei amb dos indis que són evidentment diferents als que s'havien vist fins aleshores i que segurament són indis procedents de Nord-Amèrica.

Poc després, l'any 1540, Bartomeu Ferrer sabem que participa en una expedició a Tohantepec, que és la regió que adoptaria el nom d'Oregó, a Amèrica del Nord. Jaume Rasquí, el 1536, pacte, parteix amb una expedició al riu de la Plata, o el lleidatà Joan D'Espès, també aconsegueix una capitulació per la conquesta i governació de Nova Andalusia, que és la primera administració estable, el primer intent d'establir una administració estable al territori que passaria a ser Veneçuela, posteriorment. I a Veneçuela, també un segle després, trobem Joan Urpí de Pou, que és el darrer conqueridor de les Índies, natural de Piera, que serà nomenat Tinent General de la Província de Comanà, el 1624, i serà el fundador de Nova Barcelona, la ciutat veneçolana que avui dia conserva el mateix nom, l'any 1638.

Però, com deia, els catalans sempre seran minoritaris si els comparem amb els andalusos o els castellans. Això és lògic, que ho siguin. De fet, des del primer viatge colombià, el 1492, fins a finals del segle XVI, podem comptabilitzar que els catalans

representaran un u per cent de tota la població europea que va travessar l'Atlàntic cap al Nou Món. Però, com deia, la seva participació sí que serà qualitativament significativa.

En qualsevol cas, i per acabar, la vinculació de Catalunya amb la Mediterrània era massa forta com per apostar-ho tot a Amèrica. De fet, això ho veiem molt clarament quan l'any 1535 arriba la primera partida d'or peruà, arriba a Sevilla una gran partida d'or, la major part d'aquest or acabarà a Barcelona per finançar la construcció de la flota a les drassanes de Barcelona, que s'encarregarà de la conquesta de Tunísia l'any 1535.

Per tant, per acabar i per fer un resum, podem veure que aquest atractiu del comerç euroafricà també serà un reclam per la classe mercantil catalana que, malgrat la crisi provocada per la Guerra Civil, tindrà això que deia, aquest valor afegit del bagatge acumulat durant els dos darrers segles per endinsar-se amb èxit en aquestes empreses, fent estratègies molt exitoses, això no ho he dit, perquè és molt el que s'ha de dir, tenim poc temps, però una de les estratègies que veiem sovint és intentar forçar matrimonis o intentar trobar aliances matrimonials amb grans famílies comercials.

Per exemple, els Font, que és una gran família instal·lada a Canàries, una de les filles, un dels grans creadors de la companyia familiar, amb la Francesca Font, es casarà amb Giacomo Uti#, que és la major empresa comercial que hi ha a tota la Península Ibèrica a principis del segle XVI, són uns florentins, amb un grandíssim poder. I un altre cas paradigmàtic és el de Pere Benavent, que es casarà amb una membre de la família noble dels Cabeza de Vaca, donant inici al llinatge nobiliari dels Benavente, ja castellanitzat, Cabeza de Vaca.

I bé, amb això acabo, bàsicament aquesta és la idea, que malgrat les dificultats, Catalunya va tenir aquesta capacitat d'endinsar-se allà on s'estava fent els negocis que marcarien la trajectòria de l'economia occidental durant tot el segle XVI.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, doctor Armenteros.

Compareixença d'Antoni Simón Tarrés, catedràtic d'història de la Universitat Autònoma de Barcelona, per a informar sobre l'evolució econòmica de Catalunya i sobre l'obra "Els orígens del miracle econòmic català"

357-00704/15

Doncs ara seria el torn de passar-li la paraula al doctor Simón. Endavant, moltes gràcies.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Antoni Simón Tarrés (catedràtic d'història de la Universitat de Barcelona)

Bé, president de la comissió, diputades, diputats, bona tarda a tothom. Iniciaria una breu exposició sobre els orígens del miracle econòmic català. Voldria comentar el títol. Els mots miracle o misteri han estat usats pels historiadors de l'economia, pels historiadors, pels economistes, per intentar explicar per què entre aproximadament mitjans del segle XVIII, 1750, i 1850, aquest període de cent anys, en unes determinades zones d'Europa, bàsicament Anglaterra, el nord de França, els Països Baixos i el nord d'Alemanya, es va produir el començament d'això que els economistes, Simon Kuznets, va anomenar el creixement econòmic modern, popularment conegut com Revolució Industrial o més precisament Primera Revolució Industrial.

És prou ben conegut, sabem com es va produir, sabem el com, sabem també el què, però el per què, el per què és molt més difícil desbrinar. I per això, especialistes en el tema, com Joel Mokyr o Eric Jones, han emparat aquestes paraules, miracle i misteri, per batejar una mica aquestes recerques sobre aquest tema. De fet, això que dic, òbviament d'una manera molt sintètica, tot i que les xifres, sobretot en períodes reculats, tenen un caràcter aproximatiu, però per fer-se una idea, aquests estudis d'Angus Madison, que bé, són uns treballs a escala mundial, però molt aproximatius, tindríem que abans de 1750, el que serien les taxes del PIB per càpita a escala mundial, el creixement seria d'un 0,05. Òbviament, això té un caràcter molt aproximatiu.

Entre 1750 i 1850, en aquests llocs d'Europa que he esmentat, el salt és a 1,25. Pot semblar un creixement petit, o relativament petit, però de 0,05 a 1,25, proporcionalment, el creixement és molt important. Després, evidentment, amb ritmes distints i amb geografies distintes, aquest creixement en el 19 o en el 20 ha estat de dos, tres per cent, però ja sabem que hi ha d'alguna manera diferències d'alguna manera molt notables. En tot cas, la Catalunya del 1800, és a dir, la Catalunya de, posem, al mig d'aquesta etapa que s'anomena la Primera Revolució Industrial, ja és un país industrialitzat.

Podríem portar molta informació, moltes dates, però això, per exemple, seria a partir dels treballs d'Alexandre Sánchez, els principals centres de producció d'indianes a Europa a finals del segle XVIII, i les indianes, com saben segurament, són aquestes teles de cotó i de lli que són després estampades i que en aquest període del XVIII agafen una producció i una comercialització d'una manera important, i aquí es pot veure com, tant pel nombre de fàbriques com pel nombre de metres produïts i el nombre, també, de treballadors, d'obers. Barcelona és, en aquests moments, dels anys vuitanta, començament del 90, és allò, el gran centre d'Europa de producció d'indianes, fins i tot per damunt de Manchester, d'Hamburg, Rouen, i d'altres ciutats. També, i no m'estenc...

Fitxer 5

més, bé, ha quedat aquí una mica mogut, no sé per què, no ho havia portat així, aquest és el Censo anomenat de *frutos y manufacturas*, de Godoy, fet a l'etapa del final del XVIII, en què aquest Censo de *frutos y manufacturas* ens permet, d'alguna manera, copsar la quantitat de població activa dedicada al sector manufacturer industrial. Manufacturer industrial, es pot veure a nivell dels territoris espanyols, Catalunya vint-i-cinc, València dinou, la mitjana se situaria en un catorze, quinze per cent, seria un altre indicador, si volen, clau que la societat catalana i l'economia catalana del 1800 ja és una economia, evidentment pels paràmetres de l'època, industrialitzada.

Si volen un altre tipus de testimoni, allò, els viatgers que venen d'Anglaterra o que venen del nord de França i venen de Barcelona, diu bé, això sembla una ciutat del

nord, que hi ha fàbriques, que hi ha xemeneies, que hi ha..., el 1800, d'alguna manera, tindríem ja una economia industrialitzada. L'explicació i treball que encara continua sent d'alguna manera fonamental és la gran tesi d'estat francesa de Pierre Vilar, que va dedicar a Catalunya, *La Catalogne dans l'Espagne moderne*. La primera edició en francès és de 1962, però després es va traduir ràpidament i a partir de l'any 64, i gràcies a una molt bona traducció d'Eulàlia Durán, ja va estar disponible en català.

La tesi fonamental de Pierre Vilar és que el que està passant en aquest període és..., Vilar, un historiador, a més a més d'allò, marxista de cap a peus, un canvi de mode de producció a Catalunya, Catalunya s'havia encaminat cap a una economia capitalista que ja produïa massa, produïa pel mercat, no produïa d'alguna manera per l'autoconsum. Quin havia sigut la palanca, el disparador d'això? Havia sigut la demanda exterior vinícola, de vins i aiguardents, procedent sobretot de l'Europa del Nord, d'Anglaterra, d'Holanda, etcètera, i això havia fet activar una sèrie de mecanismes, expansió demogràfica, especialització agrícola i manufacturera, el territori s'especialitza geogràficament, l'autoconsum es redueix, s'articula un mercat intern i Catalunya s'integra en els grans circuits del comerç mundial que en aquells moments passen d'alguna manera per l'Atlàntic.

Aquí vaig intentar explicar aquestes interaccions que produeix aquesta demanda exterior de vins i destil·lats, aiguardent, incrementa la superfície conreada, però això, aquesta especialització vitícola també està en relació amb el creixement demogràfic. Evidentment, aquí el creixement demogràfic es pot veure clarament com des de les dècades finals del segle XVII, que és quan aquesta demanda de vins i aiguardents es dispara, comença aquest engranatge de mecanismes, comença a finals del segle XVII una etapa de creixement, continua en el XVIII i després en el XIX.

Aquí ha quedat, no sé per què també, però el pes de la vinya en l'estructura de conreus, una especialització vinícola, sobretot de les comarques de litoral i prelitoral, també al Bages. En el cas del Baix Camp pot semblar que disminueix, però no, disminueix la vinya, però no pas els conreus arbustius. És a dir, la vinya baixa perquè augmenta en els avellaners, els garrofers, etcètera. Això, la importància que té, a banda d'integrar en els circuits del comerç atlàntic, és que el que hi ha seria una

millora de la productivitat monetària, no de la productivitat per hores treballades, però sí de la productivitat monetària, (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) perquè si se substitueixen els conreus de sembradura que tenen una collita cada dos anys per un tipus de conreu que té una collita cada any, que seria aquests conreus arbustius, d'altra banda, més adaptats a les condicions hídriques, doncs això millora.

Aquí es pot veure també el tema de l'especialització que hem comentat abans del territori. Podem veure com els telers de llana, que seria la manufactura tèxtil més important, es concentren sobretot a la Catalunya Central i la Pirinenca, en canvi a les zones de l'actual província de Tarragona, etcètera, que hi ha una forta especialització vitícola, doncs aquí no. Tampoc a la zona de les Terres de Ponent, de Lleida, i això fa que, evidentment, si aquestes zones de Tarragona es dediquen al conreu en un percentatge molt important de la vinya, necessitin blat, aleshores això afavoreix l'articulació interna del mercat, que aquest és un aspecte també clau.

Aquest encara..., cada vegada pitjor, no sé per què, jo ho havia portat bé, eh?, (*Rialles.*) Això és el Parlament. Això són els resultats de la tesina de Josep Fontana, per això és tan antic, de 1955, que era un estudi sobre les assegurances del comerç exterior de Barcelona. I a partir d'aquí es pot veure d'on venen les importacions i es pot veure com a finals del segle XVII les coses estan canviant. La Mediterrània, ho ha explicat molt bé i ho coneix molt bé, l'Ivan Armenteros, era l'àmbit més important, fixem-nos, un quaranta-vuit per cent, en el seixanta-quatre, seixanta-cinc. En canvi, ja en el 95-96 només és un vint-i-cinc per cent, i en canvi, Nord d'Europa augmenta, Amèrica augmenta, és a dir, el comerç bascula de la Mediterrània, d'alguna manera, cap a l'Atlàntic.

La interpretació de Vilar era correcta en el sentit d'analitzar les variables que intervenien en això, però el que no explicava Vilar, i aquesta era la mancança de la tesi vilariana, les mancances de la interpretació vilariana, era per quina raó aquestes variables es van comportar d'una manera eficient i eficaç en el cas català, en comparació amb altres àmbits on també es donava. És a dir, la demanda de vins i destil·lats també es produeix en altres zones de la Mediterrània, aquests mercaders holandesos, anglesos, de fet, primer van a Andalusia, van a Portugal, van al sud-

oest d'alguna manera de la península, i en canvi allà no acaben de generar les transformacions d'alguna manera que portaran a Catalunya a aquesta primera revolució industrial.

I en intentar o quan vaig intentar explicar això en un llibre que deia això, *Els orígens del miracle econòmic català*, conceptualment partia de la idea de l'economia com un sistema complex. La idea del sistema complex que no només s'ha utilitzat en economia, sinó que s'ha utilitzat en diferents àmbits de la història social o de la història econòmica, és..., bé, intervenen molts actors, molts de components, hi ha moltes interdependències, interrelacions, i el sistema complex, el que vol dir, intentar explicar tota una sèrie de variables que, a més a més, es poden combinar no només d'una manera distinta, sinó que per naturalesa es combinen evolutivament. I, per tant, amb el temps, els escenaris van variant i la manera que es combinen aquestes variables també van variant.

L'altre element conceptual seria, tot i que parlar de variables econòmiques i variables no econòmiques és per una qüestió més gairebé pedagògica, en el sentit que tot està interrelacionat, però que no només, cal veure què passa en la producció agrària, en el comerç, etcètera, el que serien fins i tot en l'evolució tècnica les variables més econòmiques, sinó que evidentment avui dia sabem que la diversificació social, la distribució social de la riquesa, les formes d'organització, cooperació comunitària, acumulació de capital humà a l'ús aplicat de coneixement, etcètera, són coses que intervenen d'alguna manera en l'economia.

La importància això de capital social, capital humà, està d'alguna manera prou ben estudiat. I a partir d'aquest...

El president

Doctor Simón, disculpi, hauria d'anar acabant, gràcies.

Antoni Simón i Tarrés (catedràtic d'història de la Universitat de Barcelona)

Sí, aquest és l'últim. A partir d'aquest marc conceptual intento explicar cronològicament el que va passar. És en la fase aproximadament segle XVI i XVII, Catalunya està en una fase encara malthusiana. El creixement és, com a la majoria d'altres llocs, molt petit, la demanda exterior vitivinícola actua com a palanca i llavors

hi ha una reacció més eficaç i més intensa de les variables a partir que hi ha una acumulació de capital humà i capital social que fins aquells moments no havia incidit gaire. També unes estructures de propietat i de la distribució de les riqueses amb dues paraules, una societat menys polaritzada que, evidentment, això afavoreix la creació d'un mercat interior de consum massiu i després això es realimenta a partir de mitjans del segle XVIII, quan ja comença a entrar aquests elements: coneixement útil, canvi tècnic, productivitat, etcètera.

Aquí el senyor Canadell, que havia sigut president de la Cambra de Comerç segurament sap que a mitjans del segle XVIII totes aquestes escoles i tècniques, etcètera, són molt avançades i molt importants i això s'incrementa encara en el segle XIX i és el que fa que a 1800 o començaments del segle XIX Catalunya sigui l'únic lloc de l'Europa Mediterrània que hagi entrat en el creixement econòmic modern, perquè els estudis actuals sobre la Llombardia que normalment posaven la zona de la Llombardia en aquesta fase, els estudis actuals de Paolo Malanima, Federico, etcètera retarden aquesta entrada del nord d'Itàlia al que seria la fase de la Segona Revolució Industrial.

El president

Moltes gràcies, doctor Simón. Molt bé, doncs ara procediríem a donar el torn de paraula als diferents grups parlamentaris per exposar el que creguin convenient, preguntes, dubtes, posicionaments i llavors els compareixents tindran l'altre torn de rèplica per donar resposta al que ells creguin convenient, també. En aquest sentit, el torn serà de màxim de fins a sis minuts per cada un dels grups, sis minuts, és el que vam pactar abans d'estiu. I té la paraula el diputat del Grup Parlamentari de Junts i vicepresident d'aquesta comissió, el senyor Joan Canadell.

Joan Canadell i Bruguera

Bé, gràcies, president i moltes gràcies als compareixents, el senyor Solé Sabaté, el senyor Armenteros i el senyor Simón. Avui han vingut vostès aquí com si fos una universitat i nosaltres hem pogut gaudir de les seves lliçons i crec que és molt interessant perquè ens dona una certa perspectiva, que és el que buscàvem.

De fet, aquestes compareixences neixen arrel d'una petició de crear una comissió d'estudi de la història econòmica de Catalunya, que al final el Parlament no va haver-hi la majoria per...

Fitxer 6

fer-ho, però sí que va haver-hi la majoria per portar-ho a la comissió i per tant ho hem fet d'aquesta manera, que també funcionarà, eh?, també acabarem deduint més o menys allò que nosaltres volíem, que és fer una revisió històrica –en poc temps, perquè ja no en tenim més, però que pot ser interessant sobre quina ha estat l'economia de Catalunya.

Per què? Perquè en el fons el que volem és veure cap on volem anar, on volem portar Catalunya al futur, quin model econòmic volem tenir. I per fer això, evidentment, analitzar el passat econòmic pot ser molt interessant. Evidentment també el present, i també haurem d'escoltar els futuristes o els que en saben de què pot passar en el futur i farem les tres coses, però vostès estan en el primer bloc, que és el que ens ensenyarà, o ens explicarà com ha sigut en vuit, deu sessions la història econòmica de Catalunya.

Des de Junts per Catalunya, òbviament el nostre model de futur és un model basat en la industrialització, que sembla que portem segles així, però sobretot una industrialització de valor afegit, de salaris més alts, salaris europeus i amb un atur europeu. Per tant, aquest és el nostre futur, però per fer això hem de veure com som capaços de fer-ho.

Jo sempre dic que nosaltres, coneixent la història ens ajuda també a tenir una certa autoestima i és interessant tenir autoestima per veure què volem fer, perquè si resulta que després d'aquestes sessions sembla que els catalans al llarg de la història hem estat una economia molt avançada o de les més avançades o la més avançada de la península o de les més avançades d'Europa, doncs a ningú li hauria d'estranyar que el futur que volem per Catalunya és que segueixi sent una economia de les més avançades d'Europa. I això és el que d'alguna manera creiem que és important que destil·lem tots plegats, tots els que estem aquí, que en definitiva som els que hem de fer crear el futur del nostre país.

Avui dia, de fet avui el creixement de Catalunya és el creixement més alt d'Europa i és casualitat, no sempre en els darrers anys, però avui, les darreres dades Catalunya –Espanya també, eh?, però de fet, el motor estira, per tant, Espanya segurament eu beu d'aquest motor, doncs som els que més creixem d'Europa. No sempre ha passat però ara és així. Però al llarg de la història hi ha hagut molts moments així, per tant, crec que també és important que en siguem conscients.

Jo començo per ordre, tal com vostès han intervingut. Primer el doctor Solé Sabaté. Vostè, a part de doctor en història de la Universitat de Barcelona ha estat o és col·laborador a *En Guàrdia*, un programa que cada setmana des de no sé quants anys revisa la història d'aquest país, per tant, té una perspectiva molt àmplia i per això li demanava que fes aquests primers cinc minuts d'amplitud històrica.

Després ens anem centrant en capítols, no?, però jo la primera pregunta que li faig és si vostè creu que Catalunya –i jo ho cito o ho situo des del XIII, que és una mica..., XIII, XIV, fins ara, realment ha estat el motor de la península Ibèrica i d'alguna manera el motor mediterrani-europeu o sud-europeu, si vostè creu que econòmicament podem dir que Catalunya no sempre en una continuïtat absoluta però amb alts i baixos, amb guerres, amb enemics claríssims, si realment Catalunya ha mantingut aquest lideratge a la península i a la resta del sud d'Europa.

No ha pogut parlar gaire del després de la Guerra Civil però m'agradaria si té un minut que ens digui què ha passat després de la Guerra Civil. En això molts tenim uns certs anys ja i hem viscut, però és veritat que Catalunya ha liderat l'economia de la postguerra després dels primers anys, a partir dels 56 em sembla que situava vostè fins avui, eh?, ha sigut el..., vostè és especialista en història contemporània, hem sigut els líders també en aquests darrers anys.

Al senyor Armenteros agrair-li també, com a tots vostès, però ens ha vingut a dir una cosa que hi ha molts llibres que no ens diuen i és que Catalunya va participar econòmicament, comercialment amb Amèrica, i aquest és un tema que jo crec que tots hem de ser conscients. Però jo la pregunta que li faig és, i qui va abastir Amèrica de tots els productes industrials? Hi havia indústria a la resta d'Espanya per poder subministrar Amèrica o una gran part deuria venir d'aquí?

També ens ha dit una cosa que crec que és molt interessant i és que els catalans veníem de comerciar amb el Mediterrani, vostè també senyor Solé ha dit el nord, el sud, però després l'est, perquè tot el Mediterrani vam estar dominant-lo comercialment claríssimament, però no només comercialment, però després també l'Atlàntic. És a dir, que els catalans a més a més hem sabut diversificar arreu del món l'economia. Crec que aquest també és un tema interessant.

Vostè ha dit que hi havia tres grans imperis comercials, senyor Armenteros, que eren Gènova, Venècia i Barcelona, però no hi havia algun que tingués els consolats de mar com tenia Barcelona? Perquè clar, tenia oficines comercials a tot arreu del món, del Mediterrani i després de l'Atlàntic. Gènova en tenia?, Venècia en tenia?, crec que tenia aquesta institució del Consolat de Mar. I per altra banda Castella tenia el coneixement en la navegació, en la cartografia, l'experiència, que vostè ha parlat d'experiència, tenia un passat històric de segles amb l'experiència de navegació? O en tenien molt més els catalans, que crec que és la resposta.

Jo, que m'he llegit el seu llibre, de fet els dos, vostè parla en el seu llibre que per exemple Sebastià Cabot que va ser el primer que va arribar a l'Argentina, el que avui seria l'Argentina, al Río de la Plata, la seva expedició la van finançar catalans, bàsicament catalans, aquest era el model dels catalans? És a dir, pagar per treure rendiment, capital privat? Castella crec que no era així, eh?, Castella era més colonitzador, però si ens ho pot aclarir, si aquests dos models podrien..., (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*)

I acabo ràpid, president, més que res perquè al senyor Simón no he tingut temps de preguntar-li. Vostè, quan ha dit el miracle, pot ser que el miracle vingui dels remences? És a dir, els remences..., som els catalans els primers que fem una revolució antifeudal i instituïm la masia com la petita i mitjana empresa? Això vostè en el seu llibre en parla, si m'ho pot aclarir.

I constatar que jo no n'era conscient que realment, per molt que hem parlat sempre de Manchester i Liverpool qui més indians feia, i no una mica més, molt més, eren a Barcelona, qui tenia una producció tèxtil més potent i fins i tot, segons sabem aquí ens vam inventar la Berguedana, que era una màquina que era fins i tot més productiva que les d'allà, no sé si això tenia alguna cosa a veure.

Moltes gràcies i disculpi per aquest temps de més.

El president

Moltes gràcies, vicepresident Canadell. I ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, que tindria el torn de paraula la diputada i secretària d'aquesta comissió, la il·lustre senyora Lluïsa Llop.

Lluïsa Llop Fernández

Gràcies, president. Moltíssimes gràcies als professors, els doctors Josep Maria Solé Sabaté, l'Ivan Armenteros i l'Antoni Simón Tarrés per les explicacions, per aquesta classe abreujada, sobretot per la capacitat de síntesi d'intentar incloure'ns en aquesta poca estona que hi dediquem tota aquesta història des del segle XIV bàsicament, amb algunes pinzellades prèvies fins aquí. Per tant, agrair-los moltíssim aquesta oportunitat d'escoltar-los, entre altres coses perquè entenem, i ho deia el diputat Canadell, que és important saber d'on venim, com hem arribat fins aquí i segurament que això, aquesta manera de fer, aquesta manera de treballar, aquesta evolució que hi ha hagut també influeix en l'economia a partir d'ara, en com fem les coses i en com avancem.

Jo seré breu perquè el que sí que m'agradaria demanar-los és si ens poden enviar el material que ens han projectat, un dels textos ens l'han passat, però si ens els poden facilitar perquè m'agradarà poder repassar aquesta versió tan exprés i concentrada poder-ho fer lentament i poder anar veient els diferents elements que expliquen.

I en tot cas a mi sí que m'agradaria significar una reflexió, que entenc de les explicacions que vostès han fet és que no només, és a dir, la història no només ens parla de xifres i de sectors, sinó que parla també segurament d'una capacitat col·lectiva, d'una capacitat de resiliència i d'innovació on, malgrat no tenir tots els elements, tots els materials que tens, que et permeten fer unes certes revolucions o unes certes evolucions econòmiques, doncs hi ha tota una part més d'això, de resiliència, d'innovació, de coneixement, de *savoir faire*, que aquest país ha sabut durant els segles aprofitar per poder tirar endavant la seva economia.

I moltes vegades tenir una economia molt més avançada i que fa de tractor de bona part de la Península Ibèrica, de l'Estat espanyol en aquest cas, en moments en què

segurament les condicions polítiques no han sigut les més idònies. Per tant, aquesta capacitat jo crec que val la pena posar-la en relleu.

Després una mica m'agradaria preguntar-li al professor Antoni Simón, aquesta transformació que ha intentat explicar-nos, però com aquest negoci d'aiguardents, d'aquest negoci d'exportació vinícola va ser possible més enllà de generar evidentment excedents econòmics etcètera, de transformar-se o d'injectar aquesta capacitat de fer aquesta Primera Revolució Industrial. M'agradaria veure si ens poguéssim incidir una mica més en aquesta en aquesta transformació de l'economia i com es va aprofitar una cosa i l'altra.

I jo no massa cosa més sinó que incidir en el fet aquest, que aquesta història econòmica que ens ha anat explicant ens ensenya això, jo em sembla una bona lliçó que la manca de recursos no és mai un obstacle insalvable si hi ha, entenem que capital humà, si hi ha les xarxes comercials, si hi ha institucions que acompanyen no sé qui de vostès parlava d'una major cohesió en fer les coses i en tirar amb un cert rumb, doncs crec que també és una bona lliçó i més en l'àmbit del Parlament de Catalunya, que ens hem d'aplicar i, per tant, que en un món globalitzat segurament aquesta dependència de recursos externs torna a ser un repte, però crec que podem ser capaços de tirar-lo endavant.

I acabo tornant a agrair-los molt les seves explicacions i demanant-los això, si ens poden fer arribar els materials que han exposat i resseguirem una altra vegada les explicacions mirant de fer-ho amb un ritme una mica més pausat.

El president

Moltes gràcies, secretària i diputada Lluïsa Llop. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i tindria la paraula la il·lustre diputada, la senyora Míriam Casanova.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, president. Jo també per començar voldria agrair als tres historiadors, catedràtics en tot l'àmbit que coneixen la perfecció, tota l'evolució de la història econòmica de Catalunya i que en tan poc temps ens ho hagin explicat resumidament, els principals trets i de forma objectiva, de forma atractiva, rigorosa i

que té molt mèrit perquè estem parlant de més de cinc segles en qüestió d'una mica més d'una hora.

A més a més de tota l'exposició que ens han fet, clar, ens ha fet reflexionar sobre com en aquell moment o en cada moment es van afrontar els diferents problemes econòmics i després com es van impulsar la modernització, l'avenç econòmic en cada època i sempre tenint en compte tots aquests altres aspectes o variables que intervenen, aquests aspectes més socials i polítics que marquen totalment l'evolució econòmica.

Bé, com a diputats sempre tenim l'obsessió de vincular-ho als temps actuals i pensar sempre en què podem impulsar, quines propostes podem fer per donar solució als reptes que té avui dia l'economia catalana. Per tant, voldria començar primerament vinculant l'economia actual amb la història i sens dubte a Catalunya, tot i que hi ha matisos que poden ser en funció de les branques econòmiques, però en general tenim una economia que és dinàmica, força diversificada, que destaca en innovació, en competitivitat, amb un alt nivell d'exportacions i considerem que ha resultat en gran part a la llarga història d'avenços i també de factors interns de la pròpia societat catalana.

Voldria destacar i vostès, a través de les tres exposicions ho han anat posant en relleu, l'esperit emprenedor, l'esperit comerciant i a més orientat al mercat. El capital humà, tot i no tenir recursos naturals, el paper tan important que sempre ha jugat el capital humà, el capital social, l'estructura de distribució, de propietat, de riquesa, d'aquesta cultura cívica i oberta al món. Però també és cert que en l'actualitat l'economia catalana té grans reptes sobre la taula si realment volem aconseguir un creixement sostenible al llarg del temps, i em voldria referir a la necessitat de millorar la productivitat.

Han comentat en alguna de les exposicions com la productivitat en termes monetaris, on sí que hi ha hagut etapes que ha crescut de manera molt notòria, però és cert que portem anys que la productivitat en termes dels factors productius doncs pensem que cal millorar-la per aconseguir que el salari real dels treballadors pugui créixer per millorar la renda per càpita, que està estancada des de fa dècades i així

començar a reduir les desigualtats de renda que, malauradament, cada vegada estan més pronunciades entre les persones.

Podríem entrar també a destacar aspectes a millorar per sectors. Per exemple, si ens centrem en l'agricultura, en els darrers temps la sequera ha afectat amb més intensitat que a la resta de la Unió Europea, ha afectat la producció agrícola catalana, també amb la situació de disposar d'unes infraestructures de gestió de l'aigua que no han estat del tot adequades. Podríem entrar en el sector de la construcció i tot el desajust que tenim ara entre l'oferta i la demanda d'habitatges. O també com la indústria ha anat perdent pes en l'estructura productiva i ara ens trobem que ha de fer front a grans reptes com són l'aplicació dels estàndards mediambientals...

Fitxer 7

i que, a més a més, no disposa d'unes infraestructures sobretot de mobilitat o energètiques adequades.

Després, el sector econòmic de més pes, el sector dels serveis. També veiem que hi ha una gran part d'activitats que continua sent molt intensiva en activitats de baix valor afegit i que no aconsegueix millorar de forma destacada. I a més a més hem de tenir en compte que l'economia està subjecta a factors externs, cada vegada més interdependències i en un entorn internacional més complex. No m'hi estendré, perquè no sé el temps que em queda, però hem viscut l'efecte de la covid...

El president

Un minut i mig.

Míriam Casanova Domènech

Molt bé, moltes gràcies, president, hem viscut l'efecte de la covid-19, hem viscut com els preus a nivell general han tingut un creixement enorme, especialment des de l'inici de la invasió russa a Ucraïna. Després està per veure com evolucionaran els efectes de la política aranzelària proteccionista dels Estats Units. I per tant el que veiem és que l'evolució de Catalunya al llarg dels segles explica sens dubte trets fonamentals de la nostra economia, però que arrosseguem una sèrie de debilitats

des de fa temps que hem d'afrontar, i que potser la història i altres aspectes no ens ajuden a acabar de trobar la solució.

Davant d'aquesta realitat creiem des del Partit Popular que hem de posar més èmfasi en tot el que és la recerca, el desenvolupament i la innovació i les noves tecnologies, perquè pensem que és aquí, en aquest capital humà on realment hem de posar més èmfasi perquè es converteixi encara més en el motor de desenvolupament de la nostra societat i ens permeti donar resposta a totes aquestes debilitats. Com dèiem, la necessitat d'augmentar la productivitat, millorar els salaris reals, impulsar la creació de llocs de treball estables i de qualitat protegir el medi ambient i millorar els serveis públics. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

Per tant, per la meva part, no els hi voldria fer cap pregunta al respecte, sí que m'agradaria tenir accés a la documentació i simplement és una pregunta oberta de comentaris a les reflexions que els hi acabo de fer.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara seria autor del diputat del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula l'il·lustra el senyor Javier Ramírez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Empezaré por la intervención que me ha precedido en la última parte, en que explicaba y relataba lo que sería la utopía de la economía catalana, que yo creo que muchos estamos en esa línea. Pero no se ha hablado hoy de eso. Hoy se ha hablado de otras cuestiones de hace quinientos, seiscientos años, que a nivel teórico, dogmático, académico o doctrinal ha sido excelente, yo lo reconozco y lo agradezco, pero pensaba cuando les escuchaba a ustedes, y esto es una reflexión no solo para ustedes, sino también para el resto de la cámara, es que ahora tendremos que salir por esa puerta y yo, claro, yo pienso en que esto es una Comisión de Economía y Finanzas y pienso en que muchísima gente lo está pasando profundamente mal, fruto del infierno económico y el infierno fiscal producido por los políticos catalanes, el que no sé qué soluciones les vamos a

aportar con la información que estos señores muy amablemente# han venido a practicar aquí.

Entonces, la reflexión es la siguiente, y es que, evidentemente nosotros no vamos a participar de los delirios separatistas y ideológicos del señor Canadell y de Esquerra, pero sí que les voy a recomendar una cosa. Miren, cuando ustedes intentan de manera permanente aplicar o intentar demostrar una cierta supremacía catalana ante el resto de España, yo les recomiendo un libro. Un libro que les va a sorprender hasta el autor. El autor es Josep Bargalló, un señor que había sido consejero de la Generalitat de Cataluña por el partido de Esquerra Republicana. Fue consejero *en cap* y luego fue consejero *d'Ensenyament*, en que tiene un libro que habla Torredembarra, y habla de Torredembarra i los indianos.

Y explica, solo en Torredembarra, como había seiscientos cuatro negreros y esclavistas que se fueron a Cuba a forrarse de la manera que he explicado anteriormente. Lo digo porque aquí algunos explicaban o ponían la comparación de Argentina. Hombre, y explicaban y decían, intentando separar el efecto o la tiranía del pueblo español, o de Castilla en ese momento, con el pueblo catalán. Oiga, ustedes que son historiadores, son catedráticos, explíquenle al señor Canadell que Cataluña liderábamos el movimiento negrero y esclavista. Y que ha habido catalanes que se han forrado a costa de esos movimientos. Y tengo muchos apellidos que podría aquí relatar, pero es que mire, ¿sabe qué? Que le recomiendo eso, que se lea su propio libro, el de Esquerra, que la verdad que le gustará y le ilustrará.

Porque mire, es que, de verdad, es que hay familias que del siglo XVIII, siglo XIX, que gracias a esa fortuna que han hecho allí, ahora, actualmente, siguen teniendo, por ejemplo, manzanas enteras en Barcelona. Han seguido invirtiendo en la capital catalana. Y ahora nos dicen algunos que tienen un problema de acceso a la vivienda. Y es cierto, y lo tenemos. Oiga, de esto nadie habla, esto nadie lo explica. ¿Por qué? ¿Nos concentramos en qué? En intentar demostrar una supuesta supremacía. Mire, yo de verdad, yo no tengo ningún tipo de problema con las intervenciones que ha habido aquí, porque han sido estrictamente profesionales.

Y, por tanto, pero mi reflexión es en lo político. Y decir lo siguiente, y es que creo que ustedes hacen un flaco favor, y me refiero a los partidos que presentan este tipo

de ponencias, a la economía catalana. O sea, ¿ustedes qué van a aportar hoy aquí? ¿Van a intentar mejorar la economía catalana? ¿Van a intentar reducir los impuestos? ¿Van a intentar aumentar la productividad? ¿La producción catalana? ¿Van a intentar eso? Porque no sé, con lo que estamos haciendo aquí, llevamos una hora y media, ¿para qué? Ha servido absolutamente para nada.

Y se lo digo con todo el corazón del mundo. Por tanto, señor Canadell, yo si usted se quiere ilustrar y se quiere autoengrandar en sus delirios ideológicos, me parece muy bien. O sea, va usted a la universidad, va usted a donde quiera, o se va usted a sus foros, y está muy bien, pero traer e importar ese tipo de cuestiones a la Comisión de Economía y Finanzas me parece completamente prescindible.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara seria el torn del diputat del Grup Parlamentari Comuns, l'il·lustre senyor David Cid.

David Cid Colomer

Bé, en primer lloc, president, gràcies per la compareixença, de fet que ho explicava el diputat Canadell i nosaltres també enteníem que era possible fer-ho així, en el marc de la Comissió d'Economia. Crec que està bé analitzar al llarg de la història i també, evidentment, l'impacte que té avui, quines són les bases de l'economia catalana, i, sens dubte, els processos d'internacionalització de l'economia catalana crec que són fonamentals, també ho són a la Catalunya d'avui.

Jo, breument, també, perquè moltes consideracions ja s'han fet, la primera és, també, sí que m'ha sorprès, com a mínim, és a dir, especialment en el..., i també volia, si això era similar en altres regions de l'Estat o, en tot cas, altres països mediterranis, en aquest cas, per exemple, en el que feia a les assegurances de transport, que una bona part, pràcticament més de la meitat, estava vinculada al transport d'esclaus, és a dir, per tant, no tant a una certa capacitat de producció o de manufactura de Catalunya, sinó amb el que era aquest comerç atlàntic, però no sé si en el comerç mediterrani era similar, però, en tot cas, sí que, bé, crec que també la comparativa.

I la segona, que crec que m'ha semblat molt interessant, quan situava les bases del miracle econòmic català, es parlava que una de les..., el que passa és que no hi ha aprofundit gaire, i crec que estaria bé conèixer-ho, que una de les especificitats, un fet diferencial de la distribució de la riquesa i de la composició social de Catalunya diferent. Bé, m'agradaria saber exactament, quan es feia referència a això, també per conèixer-ho, perquè és un debat recurrent en aquesta Comissió d'Economia sobre la composició social catalana i sobre la necessitat o no d'aquesta distribució de la riquesa. I, per tant, bé, també em sembla interessant conèixer exactament què era, aprofundir en aquest teòric fet diferencial al voltant d'aquest creixement del XVIII i el XIX.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular que no estan en la comissió, i llavors seria el torn del Grup Parlamentari d'Aliança Catalana, que tampoc estan en aquesta comissió avui presents. Per tant, tornarem a passar el torn de paraula, en aquest cas al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i tindria la paraula la il·lustre diputada Susana Martínez.

Susana Martínez Heredia

Gràcies, president. En primer lloc, volem agrair la presència avui als compareixents perquè tenim l'oportunitat d'abordar, a través de les seves intervencions, una mirada llarga sobre la història econòmica de Catalunya, des del segle XV fins al segle XX, i és que, al llarg dels segles, Catalunya ha viscut moments difícils, però també ha sabut trobar oportunitats per continuar avançant quan el món canviava també ràpidament. El senyor Armenteros ens ha explicat com els mercaders catalans van saber inserir-se a les xarxes atlàntiques, establint vincles a Andalusia, a Canàries, i obrint-se després al comerç cap a Amèrica.

El senyor Simón ens ha parlat de com a Catalunya es van assentar les bases de la Primera Revolució Industrial, un miracle que es pot entendre també gràcies a la innovació, a la iniciativa i a la connexió amb mercats més amplis. I, finalment, el senyor Solé ens ha parlat del segle XIX i XX, moment en què Catalunya va passar a ser una economia industrial diversificada i oberta al món. Es van viure períodes difícils, ens ho ha comentat, la Guerra Civil, l'autarquia, però també grans moments

d'expansió com la integració europea, i al final de segle Catalunya s'havia consolidat com motor econòmic d'Espanya i dins de la Unió Europea.

I de la suma de totes les aportacions d'avui podem extreure una lliçó clara, i és que Catalunya ha progressat quan ha sabut obrir-se al món, cooperar i adaptar-se als canvis globals. I aquesta també és la convicció del nostre grup parlamentari. Avui, davant dels reptes que assenyalen els informes Draghi i Leta, és necessària una Catalunya que aposti per guanyar competitivitat, productivitat, però que alhora garanteixi la cohesió social, la igualtat d'oportunitats i el benestar col·lectiu. I per això nosaltres defensem una Catalunya plenament integrada a Espanya, a Europa, que participa dels grans projectes compartits i que és capaç també de combinar creixement econòmic amb progrés social. Una Catalunya que construeix, que coopera i que avança amb els altres i no contra els altres.

I és en aquest marc que volem subratllar el valor del Pla Catalunya Lídera del Govern, que recull aquest esperit històric. Afrontar els reptes actuals, connectant millor el país, fent-lo més competitiu, més productiu i alhora també més just i cohesionat. I a això s'afegeix també l'Estratègia d'Internacionalització 2026-2030, anunciada pel president Salvador Illa, per posar el motor econòmic internacional de Catalunya al màxim rendiment. Aquest pla té com a objectius mantenir el lideratge en el volum d'exportacions a l'Estat, aconseguir que dues mil noves empreses comencin a exportar i sumar tres-centes noves empreses catalanes amb filials a l'exterior.

I a banda d'aquesta estratègia a llarg termini, el Govern continua oferint una resposta immediata a la situació dels aranzels amb el Pla Respon. Les empreses poden demanar ajuts de fins a noranta mil euros per la diversificació de mercats, l'impuls a les exportacions i el seu creixement. I és que en definitiva es tracta de situar l'economia catalana a l'avantguarda internacional amb el mateix esperit d'obertura i cooperació que ens ha permès avançar en el passat.

I és en aquest punt on voldria acabar plantejant-vos algunes preguntes. Al senyor Armenteros li volia preguntar quins paral·lelismes veu entre la capacitat d'aquells mercaders catalans de projectar-se cap a l'Atlàntic i els reptes actuals de la internacionalització de l'economia catalana.

Al senyor Simón, fins a quin punt creu que la innovació i la iniciativa social del passat ens poden inspirar avui per millorar la productivitat i la competitivitat.

I al senyor Solé, mirant l'experiència del segle XX, com valora que la pertinença a la Unió Europea ha estat i pot continuar sent un actor clau pel progrés econòmic i social de Catalunya?

Sense més, acabo reiterant el nostre agraïment per permetre'ns mirar el passat per poder avançar amb pas ferm cap al futur.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Doncs ara tornaria a ser el torn dels compareixents per cloure aquesta compareixença. Seguiríem el torn, l'ordre inicial i, per tant, tindran un màxim de cinc minuts cada un d'ells, començant pel doctor Solé. Té la paraula, gràcies.

Josep Maria Solé i Sabaté (catedràtic d'història contemporània de la Universitat Autònoma de Barcelona)

És que la primera pregunta no sé quina és, ho he apuntat en bolígraf, de pressa i corrents i no sé quina pregunta m'ha fet. (*Veus de fons.*) Ah, si sempre..., no, no. No es pot fer aquesta afirmació que sempre a la història de Catalunya hem estat els capdavaners. Hi ha hagut períodes que sí, hi ha hagut períodes que no, hi ha hagut períodes..., és a dir, el que podríem dir que té una continuïtat històrica podríem, a partir de mitjans del segle XVIII, i això s'hauria d'ajustar molt i hi ha persones, com l'Antoni Simón, que en sap molt més, que prefereixo que ho contesti ell.

En referència al franquisme, si pogués fer una mínima explicació del franquisme i tal, això és..., el franquisme és un règim polític que és sorgit d'una guerra civil que té un gravíssim inconvenient, aquest gravíssim inconvenient que té potser està molt definit en la..., quan el general Escobar es van lliurar al front d'Extremadura, es van lliurar a un company de professió, un altre militar, el general Aranguren, catòlic, Escobar, perdó, catòlic, conscient, i que va dir que *los suyos estaban al otro lado*, però ell havia jurat uns principis i era fidel a aquests principis i va...

Fitxer 8

defensar la república votada pel poble espanyol i la Constitució en contra del que ell deia que era un exèrcit, que havia faltat a la seva paraula, sedició.

Quan es va lliurar a aquest seu company de professió i de milícia al final de la guerra civil a Extremadura va dir, *bueno, la guerra ha terminado* i el militar que el va detenir va dir, *la guerra ha terminado pero la campaña continua*. Aquest és el problema, és a dir, quan la història d'un país la poses en funció dels militars, aquest país a la curta o a la llarga no va bé perquè hi ha una cosa que és important, no és possible la reconciliació. Anem al cas espanyol per entendre-ho bé, i al cas català. No hi ha consciència en aquesta sala, si no és un especialista en aquest tema, que vam tenir tres guerres civils. Bascos i navarresos, dues, carlines; els catalans, tres. L'endemà tothom se'n va poder anar a casa seva, tothom.

La Guerra Civil espanyola s'ha posat com a exemple de la voluntat de persecució i de repressió més llarga de les dictadures contemporànies, és a dir, amb aquesta voluntat. La prova està que, encara ara, a conseqüència de la Guerra Civil el país del món que té més cossos desapareguts després de Cambodja és l'Estat espanyol, de gent en d'això..., és a dir, el Franquisme és un règim que té aquestes característiques, dura quaranta anys i a partir d'aquí hi ha uns canvis que és tot un tema de parlar, no?, però per exemple, sectors que inicialment hi eren molt favorables, perquè hi va haver nombrosos assassinats en referència a religiosos, els anys seixanta el nacional catolicisme ja s'aparta del franquisme, perquè s'adona que és una dictadura, etcètera.

És a dir, hi ha persones que argumenten que el franquisme va portar evolució, sí, malgrat el franquisme hi va haver evolució, per la situació d'Europa en què estem situats, per la vinguda del turisme i per totes unes característiques que es produïen a Europa que van fer avançar moltíssim també l'Estat espanyol. La prova està que, malgrat que la Guerra Mundial és extraordinàriament més dura a Europa i més anys més tard i la potència de foc molt més destructiva, amb molts més milions de morts, als anys seixanta era molt més rica Europa que no l'Estat espanyol, és una comparació que això no té discussió.

En referència al que deia vostè de la resiliència, sí, sí aquesta voluntat doncs hi és i hi ha com una mena..., jo més que capital humà, en fi, que d'això, a mi m'agrada més parlar del factor humà. Hi ha hagut moments en els quals a la història de Catalunya..., per això he posa l'exemple del romànic, que hi ha com una mena de participació col·lectiva en un fenomen i el conjunt de la societat hi participa. Podríem posar similituds contemporànies? Seria una mica fora de lloc, però una certa similitud contemporània l'hi podríem dir amb la il·lusió que hi havia col·lectiva de projectar Barcelona al món quan les Olimpíades. Hi havia com una mena..., malgrat les lògiques i legítimes diferències, en general tothom hi va col·laborar, tothom, i això va fer una característica així. En referència al present, jo del present que ha dit vostè aquí parlaríem tres dies del present. Jo només faria una referència, una reflexió. Jo vinc d'un món agrari, agrícola i pagès i la consciència que hi ha al món agrícola, agrari, pagès és que la consciència que es té sobre elles és molt poca, que no hi ha consciència, que només hi ha consciència –i m'atreveixo a dir-ho–, i només hi ha consciència si hi ha neu i hi ha muntanyes o hi ha platja, però la resta del país és molt més profund, i aquesta consciència, (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) en conjunt al món rural no té..., la gent, la meva gent, els meus amics, la meva vida, la meva família, no té consciència que hi hagi sintonia i sensibilitat cap al món rural a Catalunya, en general.

Sobre els esclaus. Sobre els esclaus no parlaré lògicament de l'època d'això, però sí que parlaré de l'època del segle XIX i XX. Aquí sempre s'ha dit molt i a més amb coses d'aquestes..., aquí és una discussió més acadèmica que política. El primer país més esclavista del món, perdonin, és Anglaterra. Després del 1714 el que es va fer, va pactar amb els Borbons i es va quedar el dret de tràfic. I aleshores és el país que més..., i quan ho eliminen? I ho elimina, ho persegueix a partir del 1820, quan s'adonen que és més barat un treballador que un esclau, és per això que ho comença a perseguir, i llavors van en contra de l'esclavitud, és així de clar, aquí no hi ha ni matisos, ni colors, ni tal i qual.

Exemples: Anglaterra no ho mostra gaire que ha sigut un país esclavista, mostra que ha sigut un país molt antiesclavista. Sí, és veritat, és el primer que ho és per raons morals, religioses, espirituals i econòmiques. El país que més està denunciant la seva actuació esclavista és França, i ho mostra a tots els forts esclavistes hi ha tot

de monuments, ai perdó, de museus en els quals expliquen l'atrocitat de l'esclavisme. També ho té Cuba, que és un gran d'això. En referència a aquest fet doncs clar, anem a l'Estat espanyol. El principal responsable de l'esclavisme a l'Estat espanyol són les trames que es fan al llarg del segle XIX i que ho fa l'exèrcit espanyol a Cuba, que són los més tramposos de tots, reconeguts pel propi exèrcit. Per això els canvien cada dos per tres, és així.

I qui són els més esclavistes? Perdonin l'exemple, eh? Les zones que, per raons econòmiques o per raons geogràfiques, són més aptes? I quines són? Canàries, com ara el lloc de l'entrada de la droga, igual, exactament igual. Galícia, com ara l'entrada de la droga i exactament igual, per la complexitat i la complexitat del port de Barcelona, exactament igual que ara, igual que abans, exactament, igual. Aquestes són les zones esclavistes per excel·lència. És així, per què? Per raons econòmiques, perquè les raons polítiques hi són.

Hi ha un barri a l'Havana que es diu El Vedado, el vedado vol dir que no podien entrar els esclaus. Hi ha coses a Cuba que encara no treuen aquest element, perquè a Cuba encara hi ha sectors i a Puerto Rico, encara hi ha sectors que viuen a incomoditat parlar d'aquests temes, perquè són famílies de dues o tres generacions o quatre o cinc, no, de dues o tres generacions ja en pots trobar algun, i és un..., crea certa incomoditat.

El president

Hauria d'acabar, doctor Solé, si us plau.

Josep Maria Solé i Sabaté (catedràtic d'història contemporània de la Universitat Autònoma de Barcelona)

I l'últim, en referència al que he dit de la Unió Europea, sí, sí, i jo crec que, en fi, això sí que, com vostè ha dit molt bé, Catalunya pot presumir que sempre ha sigut europeista. Quan deien: «*Que inventen ellos.*» I, que, «*Enfrente de uno, dos.*», y aquelles coses fora de lloc i de la intel·ligència i de la cultura i de la convivència que es deia des de sectors antieuropeistes, Catalunya sempre, tots els seus dirigents polítics sense excepció, van ser europeistes sempre, i Catalunya sempre ha estat europeista. Bé, l'origen de Catalunya és, diguem, més europeu, perquè és d'origen franc.

El president

Moltes gràcies, doctor Solé. I ara tornàriem el torn de paraula al doctor Armenteros.

Iván Armenteros Martínez (membre del grup de recerca El Mediterráneo y la Corona de Aragón en la Edad Media: Historia, Lengua y Cultura, del CSIC)

Molt bé doncs començant per les preguntes, les primeres que se m'han plantejat hi ha hagut varies, tenia un problema perquè no tenia bolígraf, he intentat recordar el que podia. Començo pels consolats de mar, que això és una característica pròpia de Barcelona i de l'economia mercantil de Barcelona, una xarxa de consolats per tota la Mediterrània que va ser pionera i va ser única, però tampoc no és una..., vull dir, hi ha altres potències com Venècia, que té les Mude venecianes, que és una flota pública de l'Estat de Venècia formada per galeres, això no ho va tenir Catalunya, per exemple.

I Gènova tenia també una sèrie d'arquitectura jurídica desplegada per la Mediterrània, com la *maestria* de Cazano# o centres repartits per intentar coordinar l'acció i també a nivell impositiu de les activitats comercials. Sí que és cert que el Consolat de Mar i la xarxa de consolats de Barcelona va destacar i va ser pionera en la funció de crear una representació consular estable per poder donar acollida als mercaders i poder donar-los també cobertura jurídica quan calgués.

La qüestió d'Amèrica, inversions, aquesta forma que tenien els mercaders catalans i això és una característica no només dels catalans, també ho fan els italians, per exemple, els genovesos i els florentins amb aquesta tecnologia, que actuen com a inversors i com a financers d'aquestes accions mercantils. És un *modus operandi* que veiem, que veiem que ja arrenca el segle XIV amb tot el comerç internacional català i que s'anirà reproduint.

Quant a l'experiència castellana marítima és evident que no la té. Al segle XV, als segles XIV i XV Castella està molt enfocada en la guerra de conquesta contra els territoris islàmics de la Península Ibèrica. Sí que els mariners bascos i càntabres tindran una importància fonamental, ja els veiem a la Corona d'Aragó, de fet, comerciant des del segle XIV i d'alguna manera la Corona de Castella aprofitarà aquesta experiència de bascos i de càntabres i també de portuguesos, que Portugal és un cas similar, perquè Portugal desenvolupa la seva escola nàutica a partir de

mariners mallorquins, bàsicament, a principis del segle XIV. A partir de 1400, a partir de la conquesta de Ceuta, 1415.

És un moment en què tot canvia, tot es va reconfigurant i els actors municipals evidentment tracten de trobar les millors solucions per poder donar sortida a les seves ambicions territorials, econòmiques i comercials.

I quant al material industrial que arriba a Amèrica sí que és cert que els catalans envien material per la indústria del sucre, per exemple, això ja ho veiem a Canàries, s'hi envien monjos des d'aquí, per exemple, que abans dèiem en una de les diapositives. Però sí, això sí que jo ho considero una actuació més privada, més de l'empresa privada, que interessa enviar aquests materials, interessa enviar segons quins materials per poder subministrar a les empreses que s'estan desenvolupant al nou món.

Bé, hi ha hagut un parell de grups que heu demanat d'ampliar el que s'ha dit, els hi he passat un document que el teniu per allà, és un document no acadèmic, però a mig camí entre el document acadèmic i divulgatiu, que crec que serà d'ajut i hi ha una litografia final per si ho volen ampliar.

A la qüestió de l'esclavitud, sóc especialista en història de l'esclavitud de fet. Està bé que hagi fet el comentari, perquè jo sóc una de les primeres persones que reivindico la importància de la història de l'esclavitud i donar-li una visibilitat però li donaré dades que potser no li agradin tant. Els catalans van ser esclavistes com els castellans, com els anglesos, com els francesos, com els holandesos i els italians, aquí no hi ha diferències. El comerç d'esclaus, jo li dic com a especialista i com acadèmic, jo no sóc polític, el comerç d'esclaus és un comerç que està expandit per tot el món. Espanya va ser, la monarquia hispànica va ser la segona potència en l'ús de mà d'obra esclava a Amèrica.

Va ser la quarta en enviament. Clar, és la quarta perquè aquí hi ha un petit truc que va fer la monarquia hispana, que no és que en fes..., la política dels *asientos*, els contractes *asientos* que compraven mercaders estrangers per poder comerciar enviant esclaus al nou món. Per tant, és un tema que jo crec que ens l'hauríem de prendre més seriosament i sobretot perquè tenim un passat esclavista molt fort, tant Catalunya com Espanya, com la resta d'Europa. França, ja ho ha dit el doctor Solé,

ha fet tota una..., des de l'aprovació de la llei Taubira# el 2002, crec que va ser el 2003, ha fet tot un esforç per posar en valor aquesta història. Regne Unit també ho està fent des d'una perspectiva decolonial, de fet, i posant sobre la taula un debat públic molt important.

Aquí tenim un problema a l'Estat espanyol, que no tenim incorporada la història de l'esclavitud dins de l'ensenyança obligatòria. Hi ha un epígraf, el quaranta, d'ensenyament de secundària, precisament, que mescla història de les dones amb minories i amb esclaus o amb persones esclavitzades. Això des del meu punt de vista s'hauria de canviar si realment volem fer una història seriosa. I com a darrera edat sobre el tema de l'esclavitud, és una dada que a mi encara em sorprèn, el darrer segle de dominació espanyola a Cuba i Puerto Rico es van introduir el doble d'esclaus, només en aquests dos territoris, que tots els que van arribar a Estats Units en tota la seva història. És una edat prou significativa com per prendre'ns-ho seriosament, crec.

I dit això acabo amb la pregunta del Grup Socialista, no, els Comuns, perdó. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Havíeu fet la pregunta sobre les assegurances en el transport d'esclaus. Sí, a la Mediterrània, de fet, el comerç d'esclaus que veiem a l'Atlàntic és una successió del tràfic d'esclaus de la Mediterrània, que s'origina..., té diverses formes d'originar-se. Ja des del segle X el tenim documentat, hi ha un boom a partir de..., després de la Pesta Negra, arriba el 1350 fins a finals d'aquell segle, on veiem una gran activitat en el comerç d'esclaus. De fet, Barcelona va ser un dels ports esclavistes per excel·lència al segle XV. Hem pogut calcular una població esclava que es movia entre el dotze i el vint per cent del total de la població, són dades que es poden comparar amb el que trobem a Cartagena de Indias al segle XVI.

O el cas de Mallorca. És molt especulatiu, perquè encara ens falta buidar molta documentació notarial, però les xifres es mouen entre el dotze i el trenta-sis per cent del total de la població de l'illa sent esclava. Sevilla, deu, dotze per cent, Lisboa, etcètera. Per tant, tenim un model mediterrani que es trasllada a l'Atlàntic i el que veiem a l'Atlàntic, sobretot al segle XVI, el XVI ja començarà a canviar, però el XVI

és una prolongació de les pràctiques mediterrànies, a partir del que deia, d'aquestes pràctiques, d'aquest coneixement mediterrani que s'instal·la a l'Atlàntic.

De fet, els historiadors que ens dediquem a aquest període, a aquest espai, ens agrada pensar aquest espai Atlàntic com un Mediterrani atlàntic, és un apèndix de la Mediterrània, és una projecció tant en les pràctiques comercials com en les tècniques de navegació o les tècniques de comerç. Veiem el que està succeint a la Mediterrània implantat a l'Atlàntic.

I ja per finalitzar la pregunta si hi havia paral·lelismes entre la projecció Atlàntica i els reptes actuals, no tinc una resposta com a historiador, evidentment. Jo em dedico als temps històrics. Es podrien buscar..., buscar paral·lelismes des del punt de vista de la història a vegades és complicat, perquè podem caure en errors i en visions una mica maniquees. Es podria fer un paral·lelisme entre l'esclavitud i els fluxos migratoris actuals, perquè de fet tenim fluxos molt similars i veiem que les rutes transsaharianes que porten migrants cap a Europa són les mateixes que feien servir per fer circular esclaus per terra o per dur-los cap a la costa.

Per tant, fer paral·lelismes, jo m'estimo més no fer-los, perquè podria caure en un error.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, doctor Armenteros. I ara passarem la paraula altre cop al...

Fitxer 9

doctor Simón.

Antoni Simón Tarrés (catedràtic d'història de la Universitat de Barcelona)

Bé, moltes gràcies. Bé, intentaré per una qüestió d'economia de temps agrupar algunes qüestions que s'han plantejat. I donat que ve un fil sobre el tema de l'esclavisme, em referiré al període i al fenomen que he comentat. A finals del segle XVII el comerç amb Amèrica està dominat per francesos, per anglesos, per holandesos, etcètera. I ja molt abans es diu que Espanya té les Índies, però que

Espanya és les Índies d'Europa, és a dir, el que hi ha és un comerç d'alguna manera de reexportació.

Pel que fa específicament al comerç d'esclaus, crec que ja s'ha dit, després de la Guerra de Successió amb el Tractat d'Utrecht, els anglesos d'alguna manera aconseguixen aquest *asiento de negros* i aproximadament fins als anys setanta, vuitanta, quan comencen a haver-hi..., els conflictes franco-britànics agafen intensitat, són els que la potència que domina això. Com que aquest *asiento de negros* es trenca, llavors a finals del XVIII no són els catalans, són bascos i canaris. Són bascos i canaris que s'introdueixen. Per tant, el que seria en la primera fase de la industrialització aquest element no és significatiu. No dic que pugui haver-n'hi, n'hi ha hagut.

De fet, Espanya és un dels països que més tardanament va abolir l'esclavitud, el darrer, si no recordo malament, entorn 1882 o..., bé, ara..., aproximadament. Llavors s'introdueixen catalans i no només catalans a començaments del segle XIX, quan a Anglaterra –parlo una mica de memòria però més o menys 1805–, primer aboleix *la trata*, el comerç i després..., no, primer l'esclavitud i després el comerç. Llavors queda allò, un forat, i llavors aquí entren catalans i evidentment molts altres en el segle XIX, però en el segle XVIII això que m'ha dit, senyor Javier Rodríguez, no. (Veus de fons.) Perdó? No, Ramírez, no l'he sentit. En el segle XVIII, no, en el segle XIX, sí.

Respecte al tema que ha plantejat el senyor Canadell i també el senyor David Cid sobre els remences, la diversificació social i diversificació de la riquesa. Els remences, evidentment, el que serien els conflictes remences, com és sabut, és de l'època Baix Medieval, immediatament evidentment no hi ha una relació directa amb el període que he parlat, però sí d'alguna manera indirecta. Pensem que en aquella època aproximadament el setanta per cent de la riquesa era una riquesa que sortia de l'economia agrària. Per tant, el que passa amb la distribució de la renda agrària, és a dir, de la riquesa que es genera en aquest marc agrari acaba tenint molta importància en l'economia.

Què fa, quines implicacions tindrà el tema remença? Propietat útil, després fragmentació d'aquesta propietat útil, contractes de rabassa i a partir d'aquí hi ha

una distribució menys polaritzada, tant de l'accés a la terra com de la riquesa agrària que genera. Això el que fa és, sobretot, –ho he intentat comentar però això mereixeria un comentari, evidentment, molt més ampli–, que pugui haver-hi un mercat. I a partir d'aquí, allò, aquesta idea de «per vendre», aquesta economia cada vegada menys d'autoconsum pot ser real.

Miri, a nivell tècnic (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) la primera màquina de vapor no funciona a Catalunya. Funciona a Àvila i funciona l'any 1804. I les grans..., que se'n diu manufactures d'alguna manera castellanques, que inverteix, les *Fábricas reales*, etcètera, hi ha una inversió, es porten tècnics de fora, etcètera, però acaben desapareixent. Per què? Perquè el mercat castellà en canvi és molt polaritzat i hi ha molta gent amb poca capacitat adquisitiva i això a nivell econòmic no va bé.

I la senyora Míriam Casanovas, em permeti discrepar d'una cosa. Diu que la història no ens ajuda a solucionar res. (*Veus de fons.*) Bé, alguna..., més o menys ha dit això, almenys aquesta idea l'he entès, diguéssim, o que estem parlant del passat i que ara el que importa és el present. És cert, el present. L'única cosa que existeix és el present i des del present fem els interrogants i la història és la ciència dels interrogants, no d'una altra cosa. Perquè els humans estem preparats sempre per pensar en el futur, però el futur no existeix i només ens queda el passat, que tampoc existeix però queda algun rastre, i a partir d'aquí mirem. No tenim res més. Per tant, el passat, ens agradi o no, el passat és important.

Vins i aiguardents, la senyora Laura Llop? (*Veus de fons.*) Lluïsa, perdó, Llop, molt important. Crec que..., no ho sé, potser hi haurà estat..., hi ha un museu dels Aiguardents a l'Espluga de Francolí, allà queda molt ben explicat. Però la quantitat d'encadenaments que té l'especialització vitivinícola amb factors de creixement econòmic –està resumit ho tindran en aquest gràfic–, però realment són molt importants. Primer, augment de superfície conreada, perquè a la vinya, allò es ven bé, perquè miri, els estudis demostren que allà on es va conrear vinya, per exemple, Camp de Tarragona, etcètera, allà va créixer més la població perquè, entre altres coses, va créixer més la renda agrària.

Després, vins i aiguardents. Per exemple, en la formació del mercat intern són molt importants. Per què?, perquè obren comunicacions comercials amb productes d'alt valor afegit, que després permeten que darrere d'ells vinguin altres productes en què ja els costos d'informació i els costos de gestió són menors i darrere de l'aiguardent, que l'aiguardent per cada unitat és com vuit de vint, podria dir, bé, s'aprofita tot de l'aiguardent, fins i tot els branquillons. Permet allò, equilibrar les collites, una mala collita després ve una bona collita, això d'alguna manera compensa, és a dir, té uns encadenaments econòmics molt...

El president

Hauria d'anar acabant, si us plau...

Antoni Simón Tarrés (catedràtic d'història de la Universitat de Barcelona)

...rara però no puc detallar, no puc detallar.

El president

No? Moltes gràcies. Doncs fins aquí aquesta primera compareixença dels tres primers punts de l'ordre del dia d'aquesta Comissió d'Economia i Finances. Acabar-la reiterant l'agraïment als tres doctors, el doctor Solé, el doctor Armenteros i el doctor Simón pel fet d'haver vingut avui aquí comparèixer en seu parlamentària i haver-nos pogut compartir els seus coneixements. I res més que això, donar-los moltes gràcies pel fet d'estar aquí. I ara, a partir d'ara faríem una petita pausa de dos, tres minuts per poder acomiadar els compareixents i també per poder descansar una miqueta. Ara ens veiem.

(Pausa llarga.)

Fitxer 10

El president

Bé, reprenem de nou la Comissió d'Economia i Finances.

Proposta de resolució sobre la devolució de l'impost sobre la renda de les persones físiques als mutualistes (retirada)

250-00330/15

El punt número 4, la proposta de resolució sobre la devolució de l'impost sobre la renda de les persones físiques als mutualistes, presentada pel Grup Parlamentari de Comuns, segons ens ha comentat el seu portaveu, el diputat David Cid, es retiraria el punt, veritat? *(Remor de veus.)* No, comentàvem que el punt 4, tal com ens havíeu comentat que en principi es retireu, no?

David Cid Colomer

Sí, sí, atenent que, de fet, la proposta de resolució versa al voltant d'una reclamació que finalment el Govern de l'Estat ja ha posat en marxa, per tant, no té sentit el debat.

El president

D'acord, moltes gràcies. I ara esperem uns segons perquè no hi ha el diputat, no hi ha el diputat del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i hi ha les dues PRs que han presentat. *(Forta remor de veus.)* Sí, no?

Javier Ramírez Gutiérrez

President, decau. *(Persisteix la remor de veus.)* Segons el Reglament, si apliquem el Reglament del Ple...

El president

Té trenta segons de cortesia, el lletrat a veure si...

David Cid Colomer

Passats els trenta segons es considera..., si hi ha algun altre membre del seu grup ho ve a defensar, però sinó decau.

(Persisteix la remor de veus. Pausa.)

El president

Esperem que torni el lletrat.

(Pausa llarga.)

Diputat Ramírez, havíem parlat que la PR del punt número 4 els Comuns l'havien retirat.

Proposta de resolució sobre la devolució de l'impost sobre béns immobles als propietaris que l'hagin pagat durant l'ocupació il·legal de llur habitatge

250-00372/15

I l'estàvem esperant a vostè per poder procedir amb l'ordre del dia, amb el punt número 5, que és la proposta de resolució sobre la devolució de l'impost sobre béns immobles als propietaris que l'hagin pagat durant l'ocupació il·legal de llur habitatge. Tindria la paraula.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Disculpe el retraso. Bueno, esto es una propuesta de resolución que presenta VOX por una sencilla razón, que es que aquí estamos en una situación delicada, una situación compleja, en Cataluña lideramos la ocupación, prácticamente que es el cuarenta y cinco por ciento de toda España y lo que no es posible es la situación de desamparo de manera sistemática que tienen los vecinos cuando se ven en la situación en que han ocupado una vivienda o una casa. En primer lugar, porque la Administración los tiene completamente abandonados. En otros países de Europa, si un señor o una señora ocupa una casa, vienen las fuerzas y cuerpos del Estado, los echan al momento, a la calle.

Aquí no. Aquí, evidentemente lo que se está viendo es que se puede ir por dos vías, por la vía civil o por la vía penal, pero la cuestión es que esto se alarga muchísimo. Hay muchas personas que están realmente perjudicadas por esta lacra. Bien, aquí hay un principio que es el de reciprocidad. Los ciudadanos, los españoles pagamos impuestos ¿para qué? Para que la Administración preste servicios. Y uno de los servicios más importantes, a parte de la educación, la sanidad, es la seguridad. Entonces, lo que no se puede permitir es que, si la Administración no puede proteger y asegurar que no te ocupen una vivienda, ¿cómo es posible que se esté cobrando el impuesto de bienes inmuebles por una vivienda que no estás disfrutando y que te la han quitado?

Por lo tanto, nosotros en esta PR somos muy claros. Hay dos opciones. Tomar todas las medidas legislativas a nivel nacional para retirar ese impuesto para esas personas que han tenido la casa evidentemente ocupada, o dos, bonificar el noventa y nueve por ciento del IBI e instar a esos ayuntamientos para que apliquen esa bonificación. No es de recibo, perdón con la expresión, ser cornudo y poner la cama. Pues esta es la situación que están viviendo muchos vecinos de una manera atroz. Por lo tanto, hoy ustedes pueden dar un mensaje a esas personas de decir, oiga, que, desde el Parlament de Catalunya, desde el Govern de la Generalitat, vamos a tomar las medidas suficientes para poder revertir esa situación.

Y ese es el objeto de esta propuesta de resolución.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, diputat. *(Veus de fons.)* Perdó? *(Veus de fons.)* Sí, sí, li han sobrat dos minuts, sí, sí, cap problema. Bé, ara seria el torn de la resta de grups parlamentaris per un màxim de tres minuts cada torn, si és que el volen utilitzar i en aquest sentit seria el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i té la paraula..., ah, perdó, com he vist el vicepresident pensava que, d'acord, disculpa, és el torn de la il·lustre diputada Maria Àngels Planas.

M. Àngels Planas i Crous

Sí, moltes gràcies, president. Bé, molt ràpid. La proposta que ens presenta VOX, ras i curt, és d'un populisme barat. La veritat és que no resol res, perquè no afronta l'arrel del problema i el que fa és posar en risc precisament els recursos dels nostres ajuntaments, aquí es denota el poc coneixement que vostès tenen del món local. Junts hem fet propostes, unes propostes reals a una problemàtica com és desocupació en quaranta-vuit hores, actuació policial immediata en el cas de delictes flagrants, i empoderar les comunitats de propietaris perquè puguin defensar davant les ocupacions conflictives.

I vostès el que fan és posar el focus en l'Ajuntament. Vostès saben que els municipis és la primera línia de l'estat del benestar, serveis socials, suport educatiu, polítiques laborals. I per fer-ho necessiten un finançament i aquest finançament vostès el que

volen és minorar aquest finançament. Jo no sé si vostès saben que l'IBI és el tribut més important de l'Ajuntament, representa aproximadament un vint-i-cinc per cent dels ingressos. I vostès què proposen? Doncs que renunciïn a aquests ingressos sense cap compensació a canvi, a uns ajuntaments que ja estan ofegats per si mateixos i el que pretenen és que ells paguin els plats trencats d'aquesta mala gestió de Madrid i de la Generalitat.

I tot per què? Doncs per res, perquè l'ocupació il·legal continuarà existint. Vostès amb aquesta proposta creen més burocràcia i menys recursos pels veïns i el problema dels propietaris amb l'IBI no es soluciona. El problema dels propietaris és que puguin recuperar el seu pis.

I, per tant, els votarem no en aquesta proposta.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara seria el torn pel diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Albert Salvadó.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies, president. Bé, votarem en contra d'esta proposta de resolució, evidentment. Al final se basa en anar reforçant una idea de que a la nostra comunitat, al nostre país hi ha ocupacions a dojo i pensem que no és real i això no vol dir que vulguem minimitzar un problema que existix, però evidentment, amplificar esta falsa percepció que has d'estar sempre vigilant lo teu pis o que no pots llogar un pis que tens perquè te l'ocuparan sistemàticament pensem que no ajuda gens a l'accés a l'habitatge ni a la tranquil·litat de la nostra comunitat. L'IBI, ara ho comentava la companya diputada, he estat vuit anys regidor d'Hisenda al meu poble i l'IBI és l'ingrés més important que tenim la majoria d'ajuntaments i creiem que no és just castigar les finances municipals.

De fet, no veiem la virtut de repercutir a les arques públiques un problema que pot ser d'afectació particular, llevat que el que realment se persegueix que no sigue alleugerir la càrrega fiscal d'aquell propietari que ha sigut víctima d'una ocupació al

seu pis, sinó que el que es pretén és alliberar d'obligacions fiscals els grans propietaris, els bancs i els fons d'inversió.

Per tant, votem en contra perquè el defecte d'esta proposta de resolució és protegir els privilegis de rendistes i grans propietaris, rebaixar impostos als més rics, fer un forat a les arques públiques i de retruc, castigant els serveis públics.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn de la diputada del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la il·lustra senyora Míriam Casanova.

Míriam Casanova Domènech

Molt bé, gràcies, president. És ben sabut que la proposta de Llei del Partit Popular contra l'ocupació il·legal d'habitatges ja fa temps que està bloquejada per part del president Pedro Sánchez, tot i que és molt necessària perquè els ocupes no es puguin emparar en un buit legal i, a més a més, protegir la propietat privada, la convivència veïnal i la seguretat jurídica i, al mateix temps, lluitar contra les màfies que fan negoci de l'ocupació il·legal.

Entre les principals mesures que estan establertes en aquesta proposta de Llei, voldria destacar garantir el desallotjament dels ocupants il·legals en menys de vint-i-quatre hores, reforçar els efectius dels cossos policials, especialment Policia Nacional i Guàrdia Civil, declarar nul·la la inscripció d'un ocupant il·legal en el padró municipal, incrementar les penes per ocupació il·legal previstes en el Codi Penal i també crear un servei integral d'atenció a les víctimes que puguin proporcionar des de l'Administració local i legitimar les comunitats de propietaris a prendre mesures preventives contra l'ocupació il·legal.

Mentre no es puguin incorporar tots aquests canvis legislatius, sí que considerem que és adequat en la línia del que proposa el partit de VOX. O bé declarar-lo exempt a partir de reformar la Llei d'Hisendes Locals, o bé retornar l'IBI mitjançant línies de subvencions específiques. I això sí, compensant la pèrdua de recursos a les administracions locals per part de l'Administració central.

Compartim que aquesta proposta, tal com està la situació legal ens sembla adequada i, per tant, votarem a favor.

El president

Gràcies, diputada. Ara tindria la paraula el Grup Parlamentari dels Comuns, que declinen la seva intervenció en aquest torn i, per tant, passa la paraula al Grup Parlamentari de la Candidatura... (*Veus de fons.*) Ah, perdó, ho havia entès malament, disculpa. Doncs reprenem el torn habitual de preguntes i ara tornaria a ser el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. Té la paraula l'il·lustre senyor diputat David Cid.

David Cid Colomer

Bé, moltes gràcies, president. Bé, aquesta resolució ens la podria haver presentat directament Securitas Direct o qualsevol en aquest cas empresa d'alarmes que és bàsicament pel que vostès treballen, perquè són..., realment jo crec que són el partit que bàsicament actuen com a comercial en aquest cas de les empreses d'alarmes. Ho dic perquè a Espanya, sincerament, o sigui, l'article 33 de la Constitució no està en qüestió, que és el de la propietat privada i les herències. De fet, vostès que moltes vegades, sobretot el Partit Popular, reivindiquen la Constitució, el que està en risc realment a Espanya és l'article 47, que és el de garantir l'accés a l'habitatge, no el de la propietat privada i les herències. Sinó només cal veure algun dels seus dirigents d'on surt el seu patrimoni, que bàsicament és de la propietat privada i de les herències.

Però en tot cas, parlant de les ocupacions, aquí hi ha un gran debat sobre el problema de l'accés a l'habitatge, que és el principal problema del país a Catalunya i a...

Fitxer 11

Espanya, per més que vostès vulguin parlar d'altres qüestions, però al final la gent, el problema que té és aquest i per això apareix a totes les enquestes, perquè no arriba a pagar el lloguer o no arriba a pagar la hipoteca, que en realitat aquest és el debat que tenim. I, per tant, quan hi ha una situació en què hi ha un problema de propietat privada és que totes les dades demostren que les ocupacions de l'Estat espanyol només representen el 0,3 per cent de tot el parc de l'habitatge.

I vostès per exemple també haurien de saber, a més a més, que el problema real que tenim és bàsicament de la dificultat que cada vegada hi ha, sobretot per la gent més jove, de pagar el lloguer o de pagar la hipoteca, bàsicament per la concentració i en aquest cas per l'acumulació de rendes al voltant del mercat de l'habitatge. Bàsicament és, cada vegada hi ha més gent que utilitza –que segurament coincideix amb els seus postulats–, utilitza l'habitatge com un bé de mercat per invertir i anar cada vegada demanant més a nivell del lloguer. Ho dic perquè a vegades vostès jo també crec que situen realitats o desconeixen la llei o volen enganyar la gent.

Jo pel que tinc entès, el marc legal espanyol, és a dir, en el cas d'ocupació de «vivenda» habitual, en menys de quaranta-vuit hores, és a dir l'aplicació estricta de la llei, el propietari, la seva «vivenda» habitual, ha de recuperar el seu habitatge. Si no es fa, no és perquè la llei no existeixi, sinó perquè els jutges, que molt amics seus són, segurament hi poden parlar, no aplica la llei com l'han d'aplicar, però en tot cas, el que diu el marc legal és aquest.

I sobretot també perquè, si volem denunciar en aquest cas, per exemple la situació de molts casos d'habitatges ocupats també hem de saber que molts dels habitatges ocupats estan en mans de grans tenidors o per exemple de la banca, ho dic perquè a mi em sembla molt bé que es vulguin fer mesures per ajudar, ja et dic que no estem parlant en aquest cas, de l'accés a l'habitatge per vivenda habitual, però en tot cas no sé si vostès el que estan planejant, per exemple és que la gran banca, que té milers de pisos que en tot cas estan buits, no paguin en aquest cas l'IBI.

Per tant, jo crec que vostès, com deia, diuen de generar una alarma que no és el problema real que tenim a l'habitatge, el problema que tenim al mercat de l'habitatge (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) bàsicament, insisteixo, és fruit, en aquest cas, del que vostès defensen, que és un bé de mercat i que per tant, aquí es pot posar el preu que calgui, mentre la gent el pugui pagar o no pagar.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn de la diputada del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular – Defensem la Terra, la senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bones. En realitat hem aportat les dades sobre aquest tema una vegada i una altra. A l'Estat, habitatges afectats per l'ocupació il·legal són un 0,057 per cent. A mi em sembla que gastar diners públics en comissions com aquesta per tractar una cosa que és un 0,057 per cent, no ho sé, pensem en la cervesa sense alcohol, si és un 0,0 considerem que és sense alcohol, per tant, jo consideraria que aquest no és el problema que succeeix ara mateix a l'Estat espanyol, quan una vegada i una altra es col·loca l'habitatge com a primer problema del país.

Estem parlant que hi ha setze mil denúncies en tot l'Estat. En canvi, m'agradaria saber quan els preocupa que hi hagi 1.200.000 accidents laborals, això sí que potser seria una cosa que importa més, sigui a l'Estat espanyol o sigui als ciutadans catalans. El telèfon antiocupes de la Xunta va rebre tres trucades el 2024. Em sembla que per PP i per VOX no és important els servei d'emergència, que haguessin evitat catàstrofes com la DANA i aquests s'han de treure que, per cert, es financen amb impostos com els que també volen retirar, i en canvi s'han d'anar generant «xiringuitos» i baixar els impostos que serveixen per atendre, com dic, tres persones en tot l'any sobre un tema que ha d'ocupar totes les portades.

La meva sensació és que venen i que veuen que el treball parlamentari no acaba de ser el seu i que venen simplement a utilitzar aquests espais com a màrqueting per Prosegur i per Securitas Direct, perquè si avui dia hi ha tantíssima gent que pensa que aquest és un problema més real del que realment les dades demostren és, precisament, perquè fan una vegada i una altra per posar-lo sobre la taula. Aquestes mocions, aquest tipus de propostes, no deixen de ser mocions i propostes espantoses, que el que fan és precisament nodrir-se de la por de moltíssima gent quan els problemes que tenim en aquest país són uns altres.

En canvi –i ja acabo–, em sorprèn que si volen parlar de delinqüència i si volen que s'abordi aquesta, estiguin en contra, com han demostrat al Congrés de l'Estat espanyol, de l'Oficina Anticorrupció, perquè precisament si tenim un problema una mica més seriós en termes de números, en termes de volum i que afecta el conjunt de la gent treballadora en aquest país, que és la que posa els impostos, seria la corrupció i no seria un problema..., –si us plau, mantinguin una miqueta el decòrum–, no seria un problema que s'estan, insisteixo, inventant, 0,055 per cent.

El president

Gràcies, diputada, ara seria el torn del Grup Mixt, però en no estar present a la comissió passem el torn al següent grup parlamentari, en aquest cas, el diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, l'il·lustre senyor Jordi Riba.

Jordi Riba Colom

Moltes gràcies, president. Vagi per endavant que òbviament votarem que no en aquesta proposta de resolució. Alguns comentaris de caràcter diguem-ne tècnic, l'IBI és un impost que regula i grava l'objecte regulat a l'article 60 del Text Refós de la Llei d'Hisendes Locals, un impost directe de caràcter real obligatori per tots els municipis. És un fet imposable que grava la propietat, l'usdefruit, la concessió d'iniciativa o dret de superfície. El subjecte passiu és el titular d'aquest immoble i el «devengament» es produeix l'1 de gener de cada any.

Als articles 62 i 74 d'aquesta llei es regulen les possibles exempcions i bonificacions i per últim a l'article 9 de la llei s'estableix la reserva de llei, és a dir expressa que només pot regular-se aquestes bonificacions i excepcions a través de la pròpia llei. Per tant, aquesta proposta és una proposta que no té cap mena de possibilitat ni recorregut legal, és una proposta que VOX sap que és impossible, més enllà que la seva realització implicaria efectivament com han dit diputats que m'han precedit una pèrdua d'ingressos dels ajuntaments.

Tant és així que, en llocs en els que governen, han governat o condicionat el Govern com Castella - La Manxa, Balears o a València no han aprovat –o Castella i Lleó–, no han aprovat cap mesura com les que vostès aquí ens plantegen. Allà on vostès han tingut capacitat i fins i tot han governat no ho han fet, de fet ni tan sols en el Congrés dels Diputats han passat de propostes no de llei respecte a la regulació d'això, és a dir, propostes no de llei, no de modificació de la Llei d'Hisendes Locals.

Per tant, estem aquí davant d'un altre foc d'artificis de VOX, en un dels seus *hits* preferits. Com han dit el diputat Cid i el diputat Vega les desocupacions, més enllà que és un problema real, efectiu i que ens preocupa, de fet s'han fet modificacions legals com les que preveu que els ajuntaments en els casos d'ocupacions delinqüencials que generen conflictivitat social i veïnal, puguin ser denunciades pels als ajuntaments per tal de millorar l'efectivitat de les mesures de lluita contra les

ocupacions, però més enllà d'això, realment afecta una xifra inferior al zero per cent del parc d'immobles.

Jo no sé si vostès estan fent la campanya publicitària a les empreses d'alarmes o empreses de dubtosa reputació com Desokupa, directament, no sé a qui li estan fent la campanya, el que ens entristeix, el que ens agradaria a nosaltres és que vostès per aquest problema social que són les desocupacions, que ocupa una xifra inferior a l'u per cent, dediquessin la mateixa proporció d'esforç al trenta per cent de joves que tenen dificultats per accedir a l'habitatge i que no recolzin, ni els interressi, ni vostès facin propostes com les que vostès fan en matèria de desocupació, de recolzament com les que ha fet el Govern de l'Estat amb trenta mil euros pel lloguer amb opció de compra per persones joves, l'assegurança a l'impagament per persones joves o els ajuts de deu mil vuit-cents euros per l'adquisició d'immobles en l'àmbit rural.

Vostès d'això ni en saben, ni en parlen, ni els interessa. Allò que afecta un trenta per cent dels joves no existeix per VOX; allò que afecta un 0,6, que a nosaltres també ens preocupa –insisteixo, hem pres mesures des de la nostra força política al Govern de l'Estat–, això els ocupa, valgui la redundància, molt i molt de temps.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat.

En no haver-se presentat cap esmena a la proposta de resolució passaríem directament a la votació de la mateixa.

En aquest sentit començaríem immediatament.

Vots a favor?

Dos, VOX en Catalunya i Partit Popular de Catalunya.

Vots en contra?

El lletrat Ferran Domínguez García

Tretze.

El president

D'acord. La resta...

Abstencions?

Cap.

Molt bé, doncs no prosperaria la proposta de resolució.

Proposta de resolució sobre la facilitació de l'accés a la compra del primer habitatge

250-00398/15

I passàriem al punt 6, que és la proposta de resolució sobre la facilitació de l'accés a la compra del primer habitatge, presentada també el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Té la paraula l'il·lustrat diputat senyor Ramírez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Me van a disculpar que hoy no hable de alarmas. Mire, yo es que tengo una mala costumbre, es que me escucho los debates parlamentarios, y al final lo que se decide aquí es que los Comuns marquen el camino y los Socialistas lo persiguen. Empezaron con la matraca del tema de las alarmas, una compañera del señor Cid, que parece ser que ahora es el argumento para intentar evadir el debate de la ocupación, que es una lacra importantísima en Cataluña. Como he dicho, cuarenta y cinco por ciento de todo el Estado. Pero mire, ¿sabe qué pasa? Que a lo mejor hay muchas personas que no tienen ni la propia capacidad de ponerse una alarma en su vivienda, porque no la tienen, porque no tienen vivienda, porque el mercado de la vivienda en Cataluña es muy pequeño.

No se puede acceder a la vivienda con los precios que tenemos. La renta disponible de los jóvenes cada vez es menor y ustedes, en vez de legislar, como dice el diputado socialista ¿qué han hecho a margen de eso, que han hecho? ¿han rebajado al 5 por ciento el ITP a los jóvenes? No, han hecho una trampa económica, han puesto un límite salarial cuyo límite, cualquier joven que quiera comprarse un piso aquí en Barcelona, cualquier área metropolitana y vaya a acudir a una hipoteca con lo que cuesta un piso aquí en Barcelona su límite salarial anual no le dan la hipoteca. Luego, ¿qué es lo que pasa? Es que, o se acogen a ese cinco por ciento

o no se acogen. La realidad es que no se acogen, ¿saben por qué? Porque no se pueden acoger, porque quien tiene el privilegio de poder acceder a una hipoteca cobra más del mínimo que ustedes han aplicado.

Luego, ¿qué es lo que pasa? Que ustedes realmente recaudan el diez por ciento, cosa que en otras comunidades autónomas no pasa, se aplica directamente el cinco. Aquí alguno dio un argumento, no, es que yo no quiero que el hijo de Messi –lo digo porque me acuerdo de sus intervenciones–, que pague el cinco por ciento. Bueno, ¿usted quiere dar un acceso universal o no, a esa vivienda?, a mí me da igual el hijo de Messi, pero a mí lo que importa es que hay miles de catalanes que no tienen acceso, y ustedes, para que esa persona no tenga acceso, lo que hacen es limitarlo a todo el mundo y eso es lo que ustedes no aplican.

Por lo tanto, aquí hay un tema que es fundamental y es que son dos impuestos que se revierten a esa compra de vivienda, que es el IVA en el caso de la compra de primera vivienda nueva, o el ITP en el caso de segunda mano, etcétera. Bien, la pregunta es, ¿ustedes qué van a hacer aquí? ¿Van a preocuparse de la problemática de manera sistemática del acceso a la vivienda, como ustedes también reconocen o siguen con la línea que emitió hace unos años la señora Colau, evidentemente promocionando, no las alarmas sino promocionando la ocupación, que muchas de esas personas se han visto en la obligación de poner una alarma porque es que, si no, le entran y lo ocupan, ¿esa es la línea?

¿Porque eso, saben lo que ha hecho? Ha hecho dos cuestiones, una, reducir el mercado de la vivienda y dos, aumentar los precios. Y ahora vienen aquí todos ustedes a dar lecciones que hay un problema de vivienda, claro, si lo han provocado todo ustedes. Aquí algunos decían que no conocemos las situaciones municipales, y cómo funciona. Oiga, he impugnado once presupuestos municipales, once, de los cuales el problema que hay precisamente en muchos ayuntamientos es que más del sesenta por ciento de su presupuesto es el IBI, el sesenta por ciento.

Y mi pregunta es, ¿ustedes tanto se preocupan de los ayuntamientos y de la recaudación y de los recursos que tienen los ayuntamientos, pero no se preocupan de la gente, a mí me da igual los recursos que puede tener un ayuntamiento ¿para qué, para que se los gasten ustedes en sus chiringuitos? Me preocupa cuando una

persona no puede tener acceso a la vivienda, me preocupa cuando una persona se lo ocupan, su casa, y aún sigue teniendo que pagar el IBI, pagar la hipoteca, pagar la luz, pagar el gas, pagar absolutamente todo y hasta la reforma que le dejan, porque le dejan el piso hecho, en fin, no digamos cómo se lo dejan.

¿Y ustedes en qué se preocupan, en la gente, de verdad, o en sus intereses económicos? ¿En intentar aumentar el acceso a la vivienda o perjudicarlo? Hoy tienen una propuesta encima de la mesa, técnicamente viable, jurídicamente sostenible. Tienen hoy la opción de revertir esa situación.

Y al margen de eso, ¿saben lo que pasará? Que ustedes votarán en contra y el señor Cid seguirá hablando de alarmas y de Securitas Direct.

El president

Gràcies, diputat. Ara passàriem el torn a la diputada del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la il·lustre senyora María Àngels Planas.

M. Àngels Planas i Crous

Moltes gràcies, president. Senyor Ramírez, els ingressos dels ajuntaments van pels ciutadans, per donar serveis als ciutadans no van per «xiringuitos». Junts per Catalunya tenim un model clar, que es tradueix en accions, en iniciatives i en polítiques concretes a l'hora d'abordar la crisi de primera magnitud com és la de l'habitatge, amb unes garanties i sense aportar solucions màgiques ni populistes. El mes de desembre nosaltres ja vàrem presentar vint-i-cinc mesures, suposo que li sonen, per afrontar aquest repte, i és el resultat d'un treball tècnic i acurat fet amb rigor i escoltant també tots els col·lectius i no és fruit de la improvisació.

Vostè, senyor Ramírez, presenta aquestes mocions. Un dia presenta una, una mesura, l'altre dia una altra mesura i quin és l'objectiu? Demostrar que els preocupa l'habitatge a base de copiar les nostres propostes una per una. I després, quan tenen la possibilitat d'anar més enllà de la superfície i poder treballar per resoldre el problema, no ho fan i què fan? Miren cap a un altre costat. Nosaltres vàrem plantejar aquestes mesures fa més de mig any. Algunes de les mesures que vàrem plantejar va ser la bonificació actual de l'impost de transmissions patrimonials en l'adquisició

d'habitatge de segona mà que esdevingui residència habitual fins a la bonificació d'un noranta-nou per cent de l'impost.

O, per exemple, també vàrem instar l'Estat espanyol a recuperar la deducció estatal de la quota d'IRPF pel lloguer d'habitatges habituals per joves menors de trenta-cinc anys per incentivar el lloguer i l'accés a l'habitatge d'emancipació dels joves. I així es podria nomenar-ne fins a vint-i-cinc.

Fitxer 12

Jo sí que els vull recordar que també al mes de desembre ja vam registrar una ponència conjunta per una llei d'habitatge que permeti un debat profund, un debat consensuat amb l'escolta de totes les veus implicades en matèria d'habitatge.

També en aquest cas es varen negar vostès a incloure el debat parlamentari votant no a la Junta de Portaveus. Per tant, els demanem més coherència i menys propaganda.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara té el torn de paraula el diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Albert Salvadó.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies, president. Li reconec al senyor Ramírez l'habilitat que té per posicionar missatges senzills davant de problemes així. Semblaria que li importa, diguem, aquella família que no pot ser mai feliç si no té un habitatge digne, d'aquella família monoparental que no pot accedir perquè no pot pagar un habitatge, del jove que es vol emancipar i desenvolupar el seu projecte de vida i tampoc pot accedir a un habitatge, però, al final, l'objectiu de la proposta de resolució no és este, no és parlar de persones.

Vostè ho diu al principi, el mercat de la «vivenda» a Catalunya és molt petit i, en canvi, el que planteja és baixar impostos. I naltros el que plantejem és més habitatge, més assequible, més iniciativa pública, més sensibilitat per generar

habitatge a l'àmbit rural, més ajuts a la rehabilitació, més ajuts als joves, més ajuts als col·lectius que tenen més difícil l'accés a l'habitatge. L'enfocament és radicalment contrari. Vostès sempre ho enfoquen des de la mercantilització quan, i ho diuen vostès en la seua Constitució, a l'article 47, que s'establix que l'accés a l'habitatge és un dret.

Per tant, i acabo, drets versus mercat.

El president

Gràcies, diputat. Ara té el torn la diputada del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la il·lustre senyora Míriam Casanova.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, president. Doncs, davant la crisi habitacional que patim a Catalunya, des del Partit Popular ja fa temps que vam presentar tot un pla d'habitatge, que inclou tota una sèrie de propostes i que estan centrades a incentivar l'oferta, en comptes de castigar-la com s'ha fet de forma successiva pels diferents governs de la Generalitat i, a més a més, acompanyat d'una nova llei del sòl i de l'habitatge que garanteixi, per una banda, els drets dels inquilins i doni seguretat als propietaris a Catalunya.

I dins d'aquest pla de l'habitatge del Partit Popular, doncs, és fonamental totes aquelles mesures d'incentiu fiscal, i tant pel lloguer com per la compra d'habitatges. I, de fet, tant dirigit als inquilins com als propietaris, perquè és necessari alleugerir la càrrega impositiva sobre l'habitatge, que representa al voltant del vint per cent dels costos i que tots sabem que s'acaba repercutint sobre les persones llogateres o compradores. I, en aquest sentit, voldria destacar, pel que fa a la fiscalitat sobre el lloguer, que defensem una major deducció de l'IRPF als inquilins pel lloguer de l'habitatge habitual, per sobre del que està contingut en el recent decret llei.

I, al mateix temps, també concedir un benefici fiscal al voltant, dèiem, d'un setanta-cinc per cent de l'IRPF als propietaris en el primer any per promoure la incorporació d'habitatges buits al mercat. Respecte a la fiscalitat de compra, el nostre pla el que proposa és reduir el quatre per cent l'ITP, pel que fa a habitatges de segona mà, i,

al mateix temps, doncs, hi està el Govern Central perquè, en cas de l'IVA, no tenim competència, que també redueixi l'IVA al quatre per cent quan es tracta d'obra nova.

Per tant, creiem que anem en la mateixa línia, encara que exactament no coincideixen les propostes, però la idea és rebaixar la fiscalitat perquè, si no ho fem així, al final el que fem és que ho acabin pagant els llogaters i els compradors i això acaba afectant les persones de llargs amb recursos més limitats.

Per tant, votarem a favor.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara té el torn a prou el diputat del Grup Parlamentari Comuns, l'il·lustre senyor David Cid.

David Cid Colomer

S'agraeix la sinceritat per part del Partit Popular, que va anar en la mateixa línia que VOX, no és una sorpresa, però crec que està bé que es parli així obertament i, per tant, crec que està bé que les coses diguin pel seu nom. Mirin, jo insisteixo amb el que dic, és a dir, el problema principal, bàsicament, és de la concentració del mercat de la «vivenda» i la utilització de la «vivenda» com un bé d'inversió, no com a «vivenda» habitual. I jo els vull posar algunes dades perquè crec que vostès les desconeixen.

En aquests moments a Espanya, només el catorze o el setze per cent de les compres de vivenda és per vivenda habitual, la majoria és per inversió, bàsicament, ja sigui per grans tenidors, per la banca, que també ha fet molt negoci amb el mercat de la «vivenda», tot i que ara se n'està retirant, i, evidentment, també per inversors estrangers. Això és el que està passant al nostre país, que és que cada vegada anem a un mercat que està concentrat en menys mans. Aquest és el problema principal de l'accés a la «vivenda». Vostès poden argumentar el que vulguin. I mirin, jo crec que vostès desconeixen realment el país en què viuen.

Vostès deuen desconèixer el país en què viuen, perquè, clar, vostè parla que, per exemple, en aquest cas, la bonificació de l'impost de transmissions patrimonials per menors de trenta-cinc anys és només per un salari de trenta-sis mil euros, només.

Vostè sap quant cobra la gent en aquest país? *(Veus de fons.)* Sí, ho sap? Sí? Segur? Vostè sap que el cinquanta per cent dels ciutadans d'aquest país cobren menys de 24.000 euros? El cinquanta. Però és que, si parlem de la gent jove, quan vostès estan parlant de les seves mesures, vostès no estan pensant en els joves que no poden pagar l'habitatge. Perquè, precisament, aquesta mesura que bonifica els menors de trenta-cinc anys per comprar-se un pis segurament dona cobertura precisament a tots els joves.

Perquè la majoria dels joves, sí, perquè la majoria dels joves, no, ja l'hi he dit, segurament, el fill de Messi no, igual potser segurament li fa més il·lusió que li parli del fill de Carvajal, però és igual, podem parlar del fill de Carvajal, més que de Messi, però, en tot cas, el que hi ha d'haver-hi clarament és una diferència d'entre..., sí, que hi ha d'haver-hi límit. El que no podem estar fent és donar recursos públics que són limitats a aquella gent que ja de per si es pot comprar una «vivenda», que és el que vostès proposen. Vostès, aquí, bàsicament el que estan definint és que una «vivenda» d'obra nova no pagui IVA. *(Veus de fons.)* Ja, és que això, bàsicament..., i vostès són els partits dels privilegis.

Dels privilegis d'aquella gent que es pot comprar una casa, per exemple, una casa, un pis de 3 milions d'euros, no ha de pagar IVA? *(Veus de fons.)* No, no ha de pagar IVA. Vostè sap quants ciutadans de l'Estat espanyol es poden comprar, en aquest cas, un pis de 3 milions d'euros? Això és el que realment se li ha d'explicar als ciutadans d'aquest país. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Vostès defensen aquests interessos. Que és que la gent, com el senyor Carvajal, que té sous milionaris, no paguin IVA per la compra, en aquest cas, de «vivenda» habitual. I això és una autèntica barbaritat, quan tenim milers de ciutadans, joves o no joves, que tenen dificultats no per comprar-se una «vivenda», sinó per pagar el lloguer.

Llavors, vostès defensen uns determinats interessos...

El president

Haurà d'acabar, senyor diputat.

David Cid Colomer

Que és de la gent que té més pasta i nosaltres defensem els interessos dels comuns, de la gent que precisament no es pot pagar un pis perquè hi ha gent de pasta que està fent molt negoci, en aquest cas, amb l'exempt de l'habitatge. I aquesta és la diferència entre VOX i els Comuns.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn de la diputada del Grup Parlamentari de la Candidatura de la Unitat Popular – Defensem la Terra, la senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Sí, és una mica cansat i reiteratiu. Seguim, miri, mentre només en l'últim trimestre l'habitatge, el de segona mà, eh?, ha pujat un 17,8 per cent, és a dir, que ha superat l'índex dels preus de quan la bombolla immobiliària, els salaris reals en aquest Estat han pujat, en els últims trenta anys, només un 2,76 per cent, quan restem, precisament, la inflació i demés. Llavors, és curiós que el que vol és que baixin els preus de l'habitatge, quan en realitat no estan mai a favor de cap mesura que baixi aquests preus, el que estan a favor és de retirar impostos.

Jo li voldria agafar, perquè no deixarem, ara que li donin el «giret cutre», que suposo que a TikTok funciona, però a la vida real no, que vostès en realitat estan a favor dels serveis universals. A mi em semblaria perfecte que hi hagués un habitatge per cada persona que sigui ciutadana de Catalunya, també pel fill de Messi o per Beckham. El que no m'agrada és que hi hagi determinades lleis que el que fan és, precisament, apuntalar segons quins privilegis. D'una banda, la llei Beckham, per exemple, que no els escolto mai criticar-la, però que el que fa és tenir un tipus fix a un 19,5 per cent, que és menys de la meitat del tipus que hi ha per la gran majoria de residents, això, cap problema.

Per què a vostès, en última instància, l'únic que els importa és els beneficis dels rics, independentment d'on vinguin. Però Beckham, precisament, si es compra una casa, sí que ha de pagar aquests impostos. I ha de pagar aquests impostos perquè hi hagi serveis universals. De moment i de base, la sanitat i l'educació. Perquè, si no, el fill de Messi, precisament quan tingui un càncer, on anirà, on se'l tractarà? Perquè jo veig moltíssima gent que esteu sempre en contra que hi hagi aquests impostos, com

si no tingués una translació real en determinats serveis públics, però després tothom corre, quan ja té els diagnòstics a la privada, a tractar-se a la pública.

Per tant, genial que tractem el dret comú a un habitatge, com un habitatge universal, però llavors, per exemple, traslladant la proposta de Piketty de la violència universal en termes d'habitatge i deixant que no hi hagi acumulació i especulació en aquest bé en molt poques mans i fent que fos d'accés a tothom. Quan vulguin fer això (*Veus de fons.*) No rigui, això és el que és la sanitat pública. Quan vulguin fer això, en parlem. Mentrestant, l'únic que estan fent és intentar desballestar un sistema que encara hauria de créixer molt més, com és el sistema que precisament garanteix drets universals.

Com el seu populisme «cutre» em fa una mica de vergonya, m'agradaria explicar-li una cosa que suposo que no saben, i és que l'impost que paguen la gran majoria dels catalans avui dia, l'impost de la vida real, és un trenta-cinc per cent del que guanyem en tot l'any. Un càlcul ràpid: jo pago uns set-cents euros de lloguer, això vol dir vuit-mil quatre-cents l'any, això vol dir 126.000 euros que regalen a una persona que acumula pisos, des que estic emancipada. I que, respecte la renda mitjana, són un trenta-cinc per cent. Jo no l'escolto mai parlar dels preus dels lloguers. Jo no l'escolto mai parlar del vertader impost que estem pagant dia a dia i que precisament no permet que puguem tenir un habitatge.

Aquesta és la raó per la que no podem tenir un habitatge, perquè hi ha especulació, perquè han pujat els preus, perquè, o sigui, els meus pares van pagar per un habitatge que ara costa, no sé, cent vegades més, 3 milions de pessetes. Saps quant és això en euros? O sigui, saps com és d'irrisori (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) per la meva generació pensar que mai podrem tenir una casa i que vostès venen aquí a dir-nos que el problema són els impostos? El problema és que un mateix bé, amb un mateix valor, ha vist, en un procés d'especulació, un augment desproporcionat, aquest és el problema aquí.

Llavors, que intentin vendre que el problema són els impostos que serveixen precisament perquè tinguem serveis públics, és una cosa que crec que és un deure de tothom seguir combatent una vegada i una altra, perquè, sinó, després ens

haurem vist privats de tot allò que és el que genera que puguem tenir unes vides mig dignes.

El president

Gràcies, diputada. Ara passaríem el torn al Grup Mixt, però com hem comentat amb anterioritat en aquesta mateixa comissió, no hi són. I, per tant, passem al torn de paraula a la diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la il·lustra senyora Ivana Martínez.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, president. Des del grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar compartim la preocupació del greu problema d'accés a l'habitatge, especialment entre els joves i les famílies amb rendes mitjanes i baixes. Ara bé, volem deixar clar que el camí que proposa VOX en aquesta resolució és, com gairebé tot, simplista, fiscalment regressiva i econòmicament ineficaç. VOX proposa eliminar l'IVA de l'habitatge i aplicar bonificacions del noranta-nou per cent a l'impost de transmissions patrimonials. I tiro enrere, IVA de l'habitatge nou, de compra nova. I, que, d'entrada tot això pot sonar molt bé, però a la pràctica són mesures que beneficien només la gent que té capacitat adquisitiva directament per comprar, és a dir, contribueixen a augmentar la demanda sense resoldre el problema de l'oferta, fent pujar encara més els preus.

Nosaltres creiem en el model de política d'habitatge responsable i progressiva. Apostem per incrementar el parc públic de lloguer, fomentar la rehabilitació, protegir els col·lectius vulnerables i col·laborar amb el sector privat per generar habitatge assequible i, sobretot, posar fi a l'especulació perquè l'habitatge no pot ser un actiu financer, ha de ser un dret. També els volem recordar als senyors de VOX que cal tenir memòria, i durant anys, el Partit Popular i les dretes van desmantellar les ajudes públiques a l'habitatge i van fomentar un model de propietat insostenible, que va acabar esclatant amb la crisi de l'any 2008. I ara tornen amb propostes que semblen atractives, però que no aborden les causes estructurals del problema.

Des del PSC diem sí a facilitar l'accés a l'habitatge, però amb mesures responsables, justes i que ajudin realment a qui ho necessita. I diem no a polítiques que perpetuen els privilegis d'uns pocs i hipotequen els recursos públics.

El nostre vot serà no, com no pot ser d'una altra manera.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada.

En no haver-se presentat esmenes en aquest punt, passàriem, procediríem ja a la votació, i sense més preàmbul.

Vots a favor?

Partit Popular i VOX en Catalunya.

Vots en contra?

La resta.

I abstenció?

Tretze.

I abstenció?

Cap.

Sol·licituds de compareixença

356-00897/15, 356-00900/15 i 356-00902/15

Molt bé. Si no hi ha cap inconvenient de cap dels grups avui presents, faríem una votació conjunta dels punts 7, 8 i 9, que són les sol·licituds de compareixença que han fet el Grup Parlamentari de Junts, que ja ens han transmès la seva predisposició a fer-la.

Si no hi ha inconvenient, faríem aquesta votació d'aquests tres punts.

Vots a favor?

Fitxer 13

Catorze.

Vots en contra?

Abstenció?

Una, de VOX en Catalunya.

Per tant, s'aprova amb 14 vots a favor i 1 abstenció. Molt bé.

**Sol·licitud de compareixença del secretari general d'Economia
perquè informi sobre les mesures contra el frau fiscal i contra les
empreses moroses**

356-00910/15

I passàriem a l'últim punt de l'ordre del dia d'aquesta primera comissió d'aquesta tarda, que és el punt número 10, sobre la sol·licitud de compareixença del secretari general d'Economia davant la Comissió d'Economia i Finances perquè informi sobre les mesures contra el frau fiscal i contra les empreses moroses, a petició del Grup Parlamentari de Comuns i també procediríem a la seva votació.

Vots a favor?

Catorze.

Vots en contra?

Cap.

Abstencions?

Un, VOX en Catalunya.

Per tant, queda aprovada. Molt bé.

Doncs ara, com estan informats, aixequem la sessió d'aquesta sessió número 11 de la Comissió d'Economia i Finances.

La sessió s'aixeca a...

Sessió 12 de la CEF

La sessió de la Comissió d'Economia i Finances (CEF) s'obre a ****. Presideix Guillem Mateo Sellas, acompanyat del vicepresident, Joan Canadell i Bruguera, i de la secretària, Lluïsa Llop Fernàndez. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents [membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposició de llei de finances locals de Catalunya (tram. 202-00007/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns (Text presentat: BOPC 80, 29).

1.1 Proposta d'audiència en ponència de la síndica d'Aran amb relació a la Proposició de llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-00930/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.2 Proposta d'audiència en ponència de Lluïsa Moret Sabidó, presidenta de la Diputació de Barcelona, amb relació a la Proposició de llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-00931/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.3 Proposta d'audiència en ponència de Miquel Noguer i Planas, president de la Diputació de Girona, amb relació a la Proposició de llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-00932/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.4 Proposta d'audiència en ponència de Joan Tarnà i Gilabert, president de la Diputació de Lleida, amb relació a la Proposició de llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-00933/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.5 Proposta d'audiència en ponència de Noemí Llauredó i Sans, presidenta de la Diputació de Tarragona, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-00934/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.6 Proposta d'audiència en ponència de Jaume Collboni i Cuadrado, alcalde de Barcelona i president de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-00935/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.7 Proposta d'audiència en ponència de María José García-Pelayo Jurado, presidenta de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-00936/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.8 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-00937/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.9 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-00938/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.10 Proposta d'audiència en ponència d'una representació d'Eines de Repoblament Rural amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-00939/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.11 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació de Micropobles de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-00940/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.12 Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Col·legi de Secretaris, Interventors i Tresorers de l'Administració Local de Barcelona amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-00941/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.13 Proposta d'audiència en ponència de Maite Vilalta, professora del Departament d'Economia de la Universitat de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01009/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.14 Proposta d'audiència en ponència de Jordi Ayala, gestor de l'Ajuntament de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01010/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.15 Proposta d'audiència en ponència de Ramon Auset, responsable de l'Àrea de Corporacions Locals de la Generalitat, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01011/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.16 Proposta d'audiència en ponència de Vicente Plaza, tècnic de l'Ajuntament del Prat de Llobregat, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01012/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.17 Proposta d'audiència en ponència d'Antoni Castells, doctor en economia per la Universitat de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de

Catalunya (tram. 352-01013/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.18 Proposta d'audiència en ponència de Núria Bosch, catedràtica d'economia pública de l'Institut d'Economia de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01014/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.19 Proposta d'audiència en ponència de Joan Subirats, doctor en ciència política per la Universitat de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01015/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.20 Proposta d'audiència en ponència de Joaquim Brugué, catedràtic de ciència política de la Universitat de Girona, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01016/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.21 Proposta d'audiència en ponència d'Ismael Ivan Blanco Fillola, professor de ciència política de la Universitat Autònoma de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01017/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.22 Proposta d'audiència en ponència de Marc Parés, catedràtic de geografia humana de la Universitat Autònoma de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01018/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.23 Proposta d'audiència en ponència de Ricard Gomà, director de l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01019/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.24 Proposta d'audiència en ponència d'Agustí Colom, professor de teoria econòmica de la Universitat de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01020/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.25 Proposta d'audiència en ponència de Josep Canal, interventor de l'Ajuntament de Mataró, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01021/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.26 Proposta d'audiència en ponència de Josep Mir Bagó, professor de dret administratiu de la Universitat Pompeu Fabra, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01022/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.27 Proposta d'audiència en ponència de Josep Mayoral, president de la Fundació Carles Pi i Sunyer, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01023/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.28 Proposta d'audiència en ponència d'Alfredo Galán, en representació de la Fundació Democràcia i Govern Local, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01024/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.29 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Comissions Obreres de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01025/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.30 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Unió General de Treballadors amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01026/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.31 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis i Comarques amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01027/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.32 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01028/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.33 Proposta d'audiència en ponència de l'alcalde de Santa Perpètua de Mogoda amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01029/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.34 Proposta d'audiència en ponència de l'alcalde de Montornès del Vallès amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01030/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.35 Proposta d'audiència en ponència de Marc Serra, president delegat de l'Àrea d'Acció Climàtica i Transició Energètica de la Diputació de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01031/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

1.36 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01032/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

1.37 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01033/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

1.38 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació de Micropobles de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de

Catalunya (tram. 352-01034/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

1.39 Proposta d'audiència en ponència de María Luisa Esteve Pardo, professora de dret financer i tributari de la Universitat de Girona, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01035/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

1.40 Proposta d'audiència en ponència de Sebastià Martínez de Trinchería, cap de gestió tributària de l'Ajuntament de Girona, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01036/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

1.41 Proposta d'audiència en ponència de Jordi Colomer i Missé, assessor en municipalisme, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01037/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

1.42 Proposta d'audiència en ponència de l'alcalde de Berga amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01038/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

1.43 Proposta d'audiència en ponència de l'alcalde de Vallbona d'Anoia amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01039/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

1.44 Proposta d'audiència en ponència de Sebastià Mata Molinero, exalcalde de Maldà, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01040/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

1.45 Proposta d'audiència en ponència de Gerard Masferrer Marfil, assessor en municipalisme, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01041/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

1.46 Proposta d'audiència en ponència de Ricard Amaya Alcázar, assessor en municipalisme, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01042/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

1.47 Proposta d'audiència en ponència de la regidora d'Habitatge, Equitat i Joventut de l'Ajuntament de Sant Pol de Mar amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01043/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

1.48 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació de Micropobles de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01044/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta.

1.49 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01064/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.50 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01065/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar,

juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.51 Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Col·legi de Secretaris, Interventors i Tresorers de l'Administració Local amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01066/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.52 Proposta d'audiència en ponència de Joaquim Solé, catedràtic d'hisenda pública de la Universitat de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01067/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.53 Proposta d'audiència en ponència de Maite Vilalta, doctora en ciències econòmiques i empresarials de la Universitat de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01068/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.54 Proposta d'audiència en ponència de Núria Bosch, catedràtica d'hisenda pública de la Universitat de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01069/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.55 Proposta d'audiència en ponència de Montserrat Ballarín, professora de dret financer i tributari de la Universitat Pompeu Fabra, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01070/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.56 Proposta d'audiència en ponència de l'alcalde de Sant Andreu de la Barca amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01155/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre

diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.57 Proposta d'audiència en ponència de l'alcalde de Manresa amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01156/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.58 Proposta d'audiència en ponència de l'alcaldesa de Sitges amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01157/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.59 Proposta d'audiència en ponència de l'alcalde de Moià amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01158/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.60 Proposta d'audiència en ponència de David Rodríguez, exsecretari d'Administracions Locals i Relacions amb Aran i exalcalde de Solsona, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01159/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.61 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01160/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.62 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis i Comarques amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01161/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de

Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.63 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació de Micropobles de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01162/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.64 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació de Municipis per la Independència amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01163/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.65 Proposta d'audiència en ponència de l'alcalde de Montellà i Martinet amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01164/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.66 Proposta d'audiència en ponència de l'alcalde de Senan amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01165/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.67 Proposta d'audiència en ponència de l'alcalde d'Os de Balaguer amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01166/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.68 Proposta d'audiència en ponència de l'alcalde de Torrelavit amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01167/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat

del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.69 Proposta d'audiència en ponència de l'alcalde de Sant Martí de Tous amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01168/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.70 Proposta d'audiència en ponència de l'alcalde de Sallent, Cabrianes i Cornet amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01169/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.71 Proposta d'audiència en ponència de l'alcalde de Paüls amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01170/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.72 Proposta d'audiència en ponència de l'alcalde d'Ampostà amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01171/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.73 Proposta d'audiència en ponència de l'alcalde de Flix amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01172/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.74 Proposta d'audiència en ponència de l'alcaldessa de Llorenç del Penedès amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01173/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre

diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.75 Proposta d'audiència en ponència de Núria Bosch, catedràtica de la Universitat de Barcelona i directora de l'Observatori de Federalisme Fiscal, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01174/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.76 Proposta d'audiència en ponència de Xavier Forcadell, professor de dret administratiu del Departament de Dret Públic de la Universitat Rovira i Virgili, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01175/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.77 Proposta d'audiència en ponència de Josep Maria Aguirre, professor del Departament de Dret Públic de la Universitat de Girona, amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01176/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.78 Proposta d'audiència en ponència d'un representant de la Diputació de Barcelona amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01177/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.79 Proposta d'audiència en ponència d'un representant de la Diputació de Tarragona amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01178/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.80 Proposta d'audiència en ponència d'un representant de la Diputació de Lleida amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-

01179/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.81 Proposta d'audiència en ponència d'un representant de la Diputació de Girona amb relació a la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 352-01180/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

2. Proposició de Llei de finances locals de Catalunya (tram. 202-00007/15). Grup Parlamentari Comuns, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Nomenament de la Ponència (Text presentat: BOPC 80, 29)

3. Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 200-00016/15). Ple del Parlament.

3.1 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis i Comarques amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01181/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.2 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01182/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.3 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació de Micropobles de Catalunya amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01183/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.4 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Foment del Treball Nacional amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01184/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.5 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Pimec amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01185/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.6 Proposta d'audiència en ponència de David Riba, en representació de la Federació Catalana d'Apartaments Turístics, amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01186/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.7 Proposta d'audiència en ponència d'Enrique Alcántara, en representació de l'Associació d'Apartaments Turístics de Barcelona, amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01187/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.8 Proposta d'audiència per escrit del Gremi d'Hotels de Barcelona amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01188/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.9 Proposta d'audiència per escrit de la Federació Catalana de Càmpings amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01189/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.10 Proposta d'audiència per escrit de Carles Barcons Ribes, president de la Confederació del Turisme Rural i l'Agroturisme de Catalunya, amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents

en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01190/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.11 Proposta d'audiència per escrit de Rafel Niubó, en representació de l'Associació Barcelona Quality Hostels, amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01191/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.12 Proposta d'audiència per escrit d'Enric Dotras, en representació de la Federació d'Hostaleria de les Comarques de Girona, amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01192/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.13 Proposta d'audiència per escrit de la Federació d'Associacions d'Empreses d'Hostaleria de la Província de Tarragona amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01193/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.14 Proposta d'audiència per escrit de la Federació Empresarial d'Hostaleria i Turisme de la Província de Tarragona amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01194/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.15 Proposta d'audiència per escrit de Jaume Dulsat, president de la Taula Gironina de Turisme, amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01195/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.16 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Foment del Treball Nacional amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01196/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de

Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.17 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Pimec amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01197/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.18 Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Gremi d'Hotels de Barcelona amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01198/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.19 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Confederació Empresarial d'Hostaleria i Restauració de Catalunya amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01199/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.20 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació Catalana de Càmpings amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01200/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.21 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació Catalana d'Apartaments Turístics amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01201/15). Grup Parlamentari

del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.22 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació d'Apartaments Turístics de Barcelona amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01202/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.23 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Turística d'Apartaments Costa Brava - Pirineu de Girona amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01203/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.24 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Apartaments Turístics Costa Daurada i Terres de l'Ebre amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01204/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.25 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Corporativa d'Agències de Viatges Especialitzades amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01205/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.26 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació d'Hostaleria i Turisme de les Comarques de Girona amb relació al Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01206/15).

Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.27 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació d'Hostaleria de Lleida amb relació al Projecte de llei pel qual es modifica el Decret llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01207/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.28 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació Empresarial d'Hostaleria i Turisme de la Província de Tarragona amb relació al Projecte de llei pel qual es modifica el Decret llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01208/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.29 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la delegació espanyola de l'Associació Internacional de Línies de Creuers amb relació al Projecte de llei pel qual es modifica el Decret llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 352-01209/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

4. Projecte de llei pel qual es modifica el Decret llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 200-00016/15). Ple del Parlament. Nomenament de la Ponència.

El president

I procedim a fer l'obertura de la següent Comissió d'Economia i Finances, la sessió número 12.

Proposició de llei de finances locals de Catalunya (propostes d'audiència) #

202-00007/15

Propostes d'audiència

352-00930/15 a 352-01209/15#

Proposta d'audiència en ponència de Ramon Auset, responsable de l'Àrea de Corporacions Locals de la Generalitat, amb relació a la Proposició de llei de finances locals de Catalunya (retirada)

352-01011/15

Molt bé. A veure, unes qüestions prèvies, unes consideracions prèvies. El Grup de Comuns ens confirma que retiren el punt 1.15. És així, diputat David Cid? (*Veus de fons.*) Molt bé. Per tant, aquest punt quedaria retirat.

I llavors tenim una altra qüestió prèvia, i és que els punts 1.2, 1.3, 1.4 i 1.5 hi ha una peculiaritat de si, en comptes de fer aquestes sol·licituds amb un nom i cognom concrets de l'organisme pertinent, es podria fer la petició amb un nom genèric a decidir un cop es faci la sol·licitud. Hi hauria algun impediment per part del Partit Popular, que és el proponent, al final?

David Cid Colomer

Pot citar quines són?

El president

Sí, 1.2, 1.3, 1.4 i 1.5...

David Cid Colomer

D'acord, són les diputacions...

El president

Que són les diputacions, que es sol·licitava que vingués el president o la presidenta i es sol·licita que, per facilitar que sigui algú del rang, però que no hagi de ser explícitament el president o la presidenta.

D'acord, doncs sent així tindríem un gruix de quasi la totalitat dels punts, exceptuant dos, que s'ha demanat votació separada.

La votació separada del punt 1.7, sobre la presidenta de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies.

I la votació separada del punt 1.64, sobre l'Associació de Municipis per la Independència, d'acord?.

(Remor de veus.)

Proposta d'audiència en ponència de María José García-Pelayo Jurado, presidenta de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies, amb relació a la Proposició de llei de finances locals

352-00936/15

Doncs procediríem a votar el punt 1.7 primer. El punt 1.7, presidenta de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies. L'1.7, eh? *(Veus de fons.)* Sí, estem dins del punt 1.7. Estem dins del punt 1 de l'ordre del dia, la Proposició de llei de finances locals de Catalunya, que no ho havia dit. No, perdó, error meu, que no ho havia comentat.

I comencem a votar amb la votació de l'1.7.

Vots a favor?

Un, Partit Popular.

Vots en contra?

Catorze, la resta.

Per tant, abstencions, 0.

Per tant, decau.

Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació de Municipis per la Independència amb relació a la Proposició de llei de finances locals de Catalunya

352-01163/15

Procedim a la votació separada del punt 1.64, Associació de Municipis per la Independència.

Vots a favor?

Esquerra, Junts i CUP, 7.

1.64. Vots en contra?

Abstencions?

Cap.

Vots en conta?

Socialistes i Units per Avançar, PP i VOX en Catalunya i el Grup Parlamentari de Comuns. Molt bé.

No prospera, tampoc.

Per tant, faríem la votació en bloc de la resta de tots els punts d'aquest primer punt, menys 1.15, que ha estat retirat pels Comuns, d'acord? Aquí estan inclosos els que hem comentat també al principi, que el PP ha accedit a que no fos nominal el punt 1.2, 1.3, 1.4 i 1.5.

Per tant, procedim a aquesta votació d'aquest bloc.

Vots a favor?

Catorze.

Tots els grups menys VOX en Catalunya.

Vots en contra?

VOX en Catalunya.

Cap abstenció.

Molt bé. Per tant..., no em surt la paraula, prospera, ara, prospera el bloc de tots aquests punts. Molt bé.

Proposició de llei de finances locals de Catalunya (Nomenament de la Ponència)

202-00007/15

Llavors, ara passaríem als nomenaments. (*Veus de fons.*) Sí, que tenim aquí, els nomenaments de la ponència de la Proposició de Llei de finances locals de Catalunya, en què els grups ens haurien de facilitar, si no ara, en les propers hores, dies, la persona diputada que seria el nomenament d'aquesta ponència. Per part de Junts per Catalunya?

Toni Castellà i Clavé

Maria Àngels Planas.

El president

Maria Àngels Planas, molt bé. Esquerra Republicana?

Albert Salvadó Fernández

Serà la Lluïsa Llop.

El president

Molt bé. Partit Popular?

Míriam Casanova Domènech

El diputat Manuel Reyes.

El president

D'acord. VOX en Catalunya?

Javier Ramírez Gutiérrez

Jo mateix, Javier Ramírez.

El president

El Grup de Comuns?

David Cid Colomer

El diputat Lluís Mijoler.

El president

Molt bé. Per part de la CUP – Defensem la Terra?

Laura Fernández Vega

La diputada Pilar Castillejo.

El president

D'acord. El Grup Mixt no hi són. Per tant, passaríem al Grup Socialista i Units per Avançar, que seria?

Susana Martínez Heredia

La diputada Ivana Martínez.

El president

Molt bé. Per tant, a falta del Grup Mixt, tindríem el nomenament de cada un dels grups. Molt bé. Perfecte. Doncs, passaríem al punt 3, que és el... *(Veus de fons.)* Digues. Sí, ah, o sigui, no ho votem tot el bloc com estava previst, d'acord.

Projecte de llei pel qual es modifica el Decret llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics

200-00016/15

Molt bé. Doncs passem al punt 3, projecte de llei pel qual es modifica el Decret llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics. Estava previst fer una votació en bloc, però a últim moment hi ha hagut uns canvis i, per tant, farem diferents votacions.

Propostes d'audiència

352-01184/15 a 352-01187/15, 352-01196/15, 352-01197/15, 352-01201/15 i 352-01209/15

En un primer bloc, votariem uns quants de les presentades pel PP, que són una estada, uns quants de què es presentava pel PP, que són 3.4, 3.16, 3.5, 3.17, 3.6, 3.21, 3.7, 3.22 i 3.29, que corresponen a Foment, Pimec, Federatur, Apartur, Associació Internacional de Línies de Creuers. Els grups ho han pogut..., sí, ho tenim tots clar?

Doncs procediríem a votar aquests punts concrets que he anomenat i que repeteixo, que són Foment, Pimec, Federatur, Apertur i Associació Internacional de Línies de Creuers, que són del Partit Popular i són presencials. Molt bé.

Per tant, vots a favor?

Junts, Esquerra i Partit Popular? (*Veus de fons.*) Ah, no? Ah, perdó, sí. Junts i Partit Popular.

Vots en contra? Esquerra, Socialistes i Units per Avançar, Comuns i la CUP.

Per tant, 9 vots.

I abstencions?

Una, de VOX en Catalunya.

Per tant, no prospera.

Molt bé. Ara votariem el bloc de la resta que són del Partit Popular. D'acord?

Vots a favor?

Partit Popular.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Comuns, la CUP i Esquerra Republicana.

Abstencions?

Junts i VOX en Catalunya.

Per tant, tampoc prosperaria, 1 a favor, 9 en contra i 4 abstencions. Per tant, no prospera.

I ara quedaria la resta de Junts que són... (*Veus de fons.*) No? Un momentet, disculpeu. (*Veus de fons.*) Sí. Hi ha hagut un error. Disculpeu. No prospera igualment, però la votació ha estat diferent i seria 1 a favor, 10 en contra i 4 abstencions.

I ara votariem la resta que són de Junts. Molt bé.

Vots a favor?

Junts i el Partit Popular.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra Republicana, VOX en Catalunya, Comuns i la CUP.

Abstenció, cap.

(*Veus de fons.*) VOX ha votat, sí.

I abstenció zero.

Per tant, tampoc prosperaria aquest últim bloc. D'acord.

Projecte de Llei pel qual es modifica el Decret Llei 6/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (Nomenament de la Ponència)

200-00016/15

Ara passaríem altre cop al nomenament, en aquest cas, d'aquest projecte de Llei.

Començaríem pel grup de Junts.

Toni Castellà i Clavé

Diputat Joan Canadell.

El president

Moltes gràcies. Esquerra Republicana?

Albert Salvadó Fernández

La Laia Cañiguerà.

El president

Molt bé, el Partit Popular?

Míriam Casanova Domènech

La diputada Àngels Esteller.

El president

Molt bé. VOX en Catalunya?

Javier Ramírez Gutiérrez

Jo mateix.

El president

Molt bé. El Grup de Comuns?

David Cid Colomer

Jo mateix.

El president

Grup de la CUP – Defensem la Terra.

Laura Fernández Vega

Jo.

El president

Molt bé. Grup Mixt tornem a fer constatat que no hi són. I Grup Socialistes i Units per avançar.

Susana Martínez Heredia

Jo mateixa.

El president

Molt bé. Perfecte. *(Veus de fons.)* Sí, molt bé.

Amb això acabaríem. Acabem amb l'ordre al dia d'aquesta segona Comissió d'Economia, però els he de fer un petit comentari, és que els informo que el diputat de Junts, l'il·lustre senyor Jordi Munell, ha estat designant com a ponent del projecte de llei pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i d'altres administratives. I això ho dic perquè consti en l'acta de la sessió, d'acord?

Sense més preàmbuls i sense que..., ningú diu res més, aixecaríem aquesta segona sessió.

Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a les...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT